உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௬.] காலயுக்தி-ஹு ஆனி மீ [பகுதி-௮.
Vol. XVI. June,—July. 1918. No. 8.

கொங்கதேச அரசர்கள்.

("செந்தமிழ்"த்தொகுதி ௧௫-ன் பகுதி ௯-ல் ௨௭௨-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

௨.௮. இராஜமல்லதேவராயன். ப...ம்.

அவன் தம்பி இராஜமல்லதேவராயன் தளவன்புரத்திலே பட்டாபி ஷேகம் பண்ணிக்கொண்டு சகல ராஜாக்களுடைய விருதுமடைந்து அப்பொழுது பாண்டியராஜன் யுத்தத்திற்குவந்தவிடத்திலே அவ னுக்கு அபசெயம்பண்ணுவித்துச் சகல ராஜாக்களுள்ளும் இவனுக்குச் சமானமான பலசாலியில்லையென்று கீர்த்தியையடைந்து தன்னுடைய அண்ணனை விஜயஸ்கந்தபுரத்திலேவைத்து அரசாண்டனன். அப் பொழுது அவன் அண்ணன் ஞானுத்தமராயன் தருமம்பண்ணின வயணம்:—சாலிவாகனசகை வருஷம் நோபாவலீ ௮௱. விசாரிவரு டம் ௩௰௩. ஆனிமாசத்திலே குருவாரத்திலே பூர்ணமியிலே புனர் வசு நக்ஷத்திரத்திலே எ. விஷ்ணுகுஹாலயமென்கிற சைனதேவரது நவகரும பலி பூசை முதலான தருமத்துக்குக் கொங்கணகுளீசுவரபக வந்தனுடைய சிஷ்யன் பாரபூதிபகவந்தன் அவன் சிஷ்யன் தேசசோம பகவந்தன் அவன் சிஷ்யன் அகோரசோமபகவந்தன், அவன் சிஷ்யன் சசிபூஷணமஹாமுனி அவனுக்குத் தலைகாடுநாடு வடகரைநாடு வீர அள்ளியென்கிற கிராமம் சர்வமானியமாய்த் தர்மம்பண்ணிக்கொடுத் தான். அதன்பிறகு உபயகாவேரிமத்தியத்திலே பச்சிமரெங்கநாய கருடையசேவை வெகுநாளாய்க் கௌதமபூசைசெய்து இருந்தபிறகு இந்தஸ்தலம் வனமாய்ப்போய்த் திருமலையனென்கிறவன் இரங்கநாயகர் கோவில் கட்டிவைத்துக் கொஞ்சம் பிராகாரங்கட்டி ஸ்ரீரங்கபுரமென்று

*

பெயர்வைத்து அந்தக்கோவிலுக்குமேற்குத் தன்பெயர்வைத்துத் திருமலேதேவரென்று ஒரு விஷ்ணுபிரதிஷ்டைபண்ணி இந்த இரண்டு கோவிலுக்கும் பூசைமுதலான தருமம் நடப்பித்துக்கொண்டுவந்தான். சரை வருஷம் அரா௰௬. ஆனந்தவருஷம் வைசாகமாதம் சுக்கிலபக்ஷம் சப்தமி சுக்கிரவாரம்.

௨௯. சோழவம்சத்திலே கொங்கதேசபட்டம்.

சோழவம்சத்திலே விச(ய)டராயன் மான் ஆதித்தியவர்மராயன் சோழதேசம் தஞ்சாவூரிலே பட்டங்கட்டிக்கொண்டு கொங்கதேசத்துக்குவந்து ராசா வேடர்களைச்செயம்பண்ணித் தலேக்காடென்ற பட்டணங்கட்டிக்கொண்டு இந்த ராச்சியங்களிலே அநேக அக்கிரகாரம் சர்வமானியமாய்த் தருமம்பண்ணி அந்த அரசை அரசாண்டனன்.

௩௦. வீரசோழராயன் ப...ம்.

இவன் மகன் வீரசோழராயன் கொங்ககன்னட தேசங்களுக்கு அரசனுய்த் தஞ்சாவூரிலே பட்டாபிஷேகம்பண்ணிக்கொண்டு அநேக தேசங்களைச் செயம்பண்ணி யுத்தத்திலே பபப்படாமல் மிக்க சூரனுயிருந்தபடியினுலே இவனுக்கு வீரசோழராயனென்று பெயர்வந்தது. இவன் நாராயணனிடத்திலே மிக்க பத்தியாயிருந்தபடியினுலே வீர சோழநாராயணனென்று பெயர்வந்தது. இந்தராஜாவும், பாண்டியராஜாவும் அநேகதேசம் திக்குவிஜயம்பண்ணினுர்கள். அதன்பிறகு வீரசோழநாராயணராஜாவானவன் சிங்களத்தீவுக்குப்போய்ச் சண்டைபண்ணிச் சிங்களராஜாவைச்செயித்து உலகத்திலே மிக்க கீர்த்தியை அடைந்து சோழதேசம் காவேரிதீரத்திலே வீரநாராயணபுரமென்றொரு அக்கிரகாரங்கட்டிமுடித்துப் பிராமணர்களுக்குச் சர்வமானியம் பண்ணி இன்னும் சிறிது அக்கிரகாரமுங்கட்டித் தானம்பண்ணினுன். அவன் ஒருநாள் சமுத்திரதீரத்திலே இருக்கும்பொழுது அவ்விடத்திலே மத்தளவாத்தியசப்தங்கேட்டது. அவ்வோசையுண்டாகும் இடத்திற்குச்சென்றுன். அங்குச்சிதம்பரசபாபதிசுவாமி டமருகவாத்தியத்துடனேகூட நாட்டியம்பண்ணுகிறதாய்க்கண்டான். அவ்விடத்தில் மிக்க திரவியஞ்செலவுசெய்து அவ்விடத்திலே கனகசபைகட்டுவித்தான். இந்த அரசனுக்குப் பிள்ளைகள் அநேகம்பெயர். அவர்களிலே தேசோத்தியராயனுக்குச் சோழதேசமும், அரிஞ்சயராஜசனுக்குத் திராவிடதேசமும் கொடுத்துச் சுவர்க்கத்தையடைந்தான்.

௯௧. தேசோத்தியராயன். ப...ம்

அவன் மகன் தேசோத்திபராயன் தஞ்சாவூரிலே பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டு அண்ணன் அரிஞ்சயராயனுக்குத் திராவிடதேசம் பட்டாபிஷேகம்பண்ணுவித்துக் கொங்கதேசமுதலானதுக்கு அரசனாய் இராச்சியபரிபாலனம் தர்மநீதிப்படிபண்ணினான். இவன் காவேரி தீரத்திலே சதுசமுத்திரமென்கிறபெயருடனே நாலு அக்கிரகாரம் கட்டினான். இவனுக்குப் புத்திரனில்லை.

௯௨. புரந்தகராயன். ப...ம்.

இவன் அண்ணன் அரிஞ்சயராசன்மகன் முதற்புரந்தகராயன் பாண்டியராஜாவுடனே யுத்தம்பண்ணிச்செயித்துக் கப்பம் வாங்கிக் கொண்டு தஞ்சாவூரிலே பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டு காவேரி தீரத்திலே அக்கிரகாரமானியம்பண்ணிப் பூ(மி)தானம் கோதானம் கன்னிகாதானம் முதலானதும்பண்ணிச் சேதிராயன்மகள் சித்திரியென்கிறவளைக் கலியாணம்பண்ணினான்; அவளுக்கொரு பிள்ளைபிறந்தது. பிறகு சத்ருருக்களைச்செயம்பண்ணினதினாலே, அவனுக்கு அரிமாலி யென்று பெயர்வந்தது. அதன்பிறகு அவன் பரலோகத்தையடைந்தான். அவன் பெண்சாதி சித்திரை என்கிறவளும் அவனுடனேகூட அனுகமனம்பண்ணினாள். அவளுக்கு வேறுபிள்ளைகள் பிறந்தன.

௯௩. திவியராயன். ப...ம்.

அந்தப்பராந்தகராயன் பிள்ளைகளிலே திவ்வியராயன் என்கிறவன் தஞ்சாவூரிலே பட்டாபிஷேகம்பண்ணிக்கொண்டு திராவிடதேசமும் இரக்ஷித்துக்கொண்டு அதன்பிறகு வீரபாண்டியனிடத்திலே மிகவும் பயத்தையடைந்து அந்த வீரபாண்டியன் தஞ்சாவூருக்குச்சண்டைக்கு வந்தவிடத்திலே அவனுடனே சண்டைபண்ணிச்செயித்து அவன் காதையறுத்துப்போட்டான். அப்போது வீரபாண்டியன் மதுரைக்குப்போய்விட்டான். இதனாலே இவனுக்கு அரிதிட்டு என்றுபெயர் வந்தது. அந்த அரிதிட்டுராயன் தஞ்சாவூர்ப்பட்டினத்திலே மந்திரியை வைத்துத் தான் உத்தரதேசம் செயம்பண்ணவேணுமென்றுபோய் வெகுநாள் அவ்விடத்திலேதானே இருந்தபடியினாலே, இந்தத்தஞ்சாவூரிலே இருந்த இராஜவம்சத்து ஜனங்கள் மந்திரிபேச்சைக்கேளாமல் ஒருத்தருக்கொருத்தர் சண்டைவந்து மனுஷமுகாந்தரமாய் ராசா

விசேஷங்கேள்விப்பட்டு ராஜாவந்து துஷ்டநிக்கிரகம், சிஷ்டபரிபாலனம்பண்ணிக் காவேரிதீரத்திலே வாய்க்கால்கள் வெட்டுவித்துத் தருமங்களை முன் நடந்தபடியே நடப்பித்துத் துலாபாரதானம் முதலான சோடசதானமும் பண்ணினான். அதன்பிறகு வைதொண்டவம்சத்திலே சத்துருக்களை ஜெயித்து அவனிடத்திலே கனகம் இரத்தினம் மாணிக்கங்கள்கொண்டுவந்து ஸ்ரீமந்-நாராயணனுக்குப்பிரீதியாய்ப்பிராமணருக்குக்கொடுத்துவிட்டான். இவனுக்குப் பிள்ளையில்லாதபடியினாலே தன்னுடைய தம்பி அரிவாரிதேவனுக்குப் பட்டங்கட்டினான்.

(ஈச) அரிவாரிதேவன் ப...ம்.

அந்த அரிவாரிதேவன் தஞ்சாவூரிலே பட்டாபிஷேகம்பண்ணிக்கொண்டு சோழ, திராவிட, கொங்கதேச முதலாய் இரக்ஷிக்கிறகாலத்திலே அப்போது அவன் அண்ணன் திவியராயன் சதுரங்கசேனைகளுடனே மதுரைக்குப்போய்ப் பாண்டியராஜாவுடனே சண்டைபண்ணினவிடத்திலே சண்டையிலே அபஜயமாகப் பாண்டியராஜா ஓடிப்போய்விட்டான். அப்போது பாண்டியதேசத்தையும் கட்டிக்கொண்டு விரிஞ்சபுரமுதலாய்க் கொள்ளைபண்ணிக்கொண்டு திரும்பித்தஞ்சாவூருக்கு வந்தான் அப்போது இவன் இராஜாக்களை ஜெயித்தபடியினாலே இவனுக்கு ராஜாராஜாவென்று பேர்வந்தது. இந்த ராஜாவுக்கு ஓடிப்போன பாண்டியராஜாவுடைய தாய் மிகவும்உறவு ஆனபடியினாலே அந்தப் பாண்டியராஜாவினிடத்திலே அநேக திரவியபூஷணங்கள் வாங்கிக்கொண்டு அந்த மதுரையை அவன்வசம்விட்டு இரண்டுபேரும் மிகவுஞ் சிநேகிதமாயிருந்தார்கள். அதன்பிறகு அந்தராஜாவின் சேனாதிபதியானவன் மிகவும் கெட்டின பந்துசெனமானபடியினாலே தான் தானே அவன்வீட்டிற்குவந்தான். அந்த அமர்புசனென்கிற சேனாதிபதி சந்தோஷத்துடனே இராஜாவுக்குக் கனகாபிஷேகம்பண்ணினான். அப்போது இராஜா சந்தோஷப்பட்டு அவனைத்தேசஜயத்துக்கு அனுப்புவித்தான். அப்படியே அந்த அமர்புசனென்கிற சேனாதிபதி சதுரங்கசேனைகளுடனே மேற்குத்திக்கிலே இருக்கிற ஸஹ்யபருவதத்திற்குப்போய் அவ்விடத்திலே இருந்து கேரளதேசம் ஜெயம்பண்ணப்போனவிடத்திலே, அந்தராஜாவானவன் சத்துருபலாயன முதலான ஆபிசாரகிருத்தியஞ் செய்கிறானென்றுகேட்டு அதிகக்கோபத்துடன்போய்க் கொல்லூர், யந்திரகிரி, நீலகிரி, தார்க்கம் முதலானதும் ஜெயித்தான்.

அந்தராஜா சகலபலமும்போனபடியினாலே கப்பலேறிக்கொண்டு சமுத்திர நடுவிலேஉள்ள தீவிற்கோடிப்போய்விட்டான். அதன்பிறகு சோழராஜாசேனாதிபதியானவன் தங்கள்துரை உத்தரவுப்படிக்கு அங்கே அகப்பட்ட திரவியங்களைச் சிவாலயத்தோடே கூடியிருக்கிற சுணவாய்ஸ்தலத்திலே நிக்ஷேபம்பண்ணிப் பச்சிமதிக்கிலே ஜயஸ்தம்பம்நட்டு, உலகத்திலே வெகுகீர்த்திபண்ணிவைத்தான். அதன்பிறகு பீமராயனென்கிறவன் இந்தச்சமாசாரங்கேட்டுச்சண்டைக்குவந்தவனை யுத்தம்பண்ணி ஜெயித்து அவன் மகனையுங்கொன்றுபோட்டு அதற்குமேல் கலிங்கதேசத்திற்கு யுத்தத்திற்குப்போய் அவனிடத்தில் கப்பம்வாங்கிக்கொண்டு அங்கேயிருந்து நர்மதா தீரத்திற்குப்போய் அந்தத்தேசங்களிலே அநேக ராஜாக்களை ஜெயம்பண்ணி நர்மதாதீரத்திலே ஜயஸ்தம்பம்நட்டுத தக்ஷிணதிக்குமஹேந்திரகிரிபர்வதத்திலே வியாக்கிர அடையாளத்துடனே சயஸ்தம்பம்நட்டு,அங்குள்ள வைதும்பராயன்,காமாரணவராயன், தானபால்வியபீமராயன், அம்மராயன் முதலான இராஜாக்களைச்செயித்து அநேக ஆபரணங்களோடு அந்தப்புரஸ்திரீகளையும் கப்பமாக வாங்கிக்கொண்டு சுவர்ணத்துமமாயிருக்கிற பீமராயனுடைய பாவபிரதிமை வாங்கிக்கொண்டு சேனைகளுடனேகூடவந்து ராஜாவைக் கண்டனன். இராஜா சந்தோஷத்துடனே சம்பாதித்துவந்த சகலவித திரவியங்களையும் சிதம்பரேசுரருக்குத் தங்கள் பிதாமகன் கனகசபை மாத்திரங்கட்டுவித்தான் என்றெண்ணிச் செலவுசெய்தான். கோபுரங்கள்,மதில்கள்,மண்டபங்கள்,சோபானங்கள்முதலானதுகள்கட்டுவித்துச் சபாபதிக்கு வெகுஆபரணங்களும்பண்ணி, வெகு தருமம்பண்ணினான். அதற்குமேல் துலாபாரதானம் அநேகந்தரம்பண்ணிக் காவேரிதீரத்தில் அநேக அக்கிரகாரம் சர்வமானியம்பண்ணிச் சிறிது பூமிதானங்களும் பண்ணினான். அப்போது கொங்குதேசம், கன்னடதேசம், கைவசத்திலே இருக்கிறபடியினாலே மகாராஜசோழராயனானவன் கொங்கதேசத்துக்கு வடபுரத்திலே தலைக்காடுசீமை, கேரையூரென்கிற கிராமம் இராஜராஜபுரமென்று பெயர்வைத்துத் தளவன்புரத்திலே இருக்கிற தேவப்பிராமண பூசைபண்ணித்தருமம்பண்ணுகிற வைசியர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் கையினாலே அக்கிரகாரதருமம்பண்ணிக்கொடுத்தான். அந்தவேளையிலே இன்னம் அநேகதருமம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சாலிவாகன சகைவருஷம் ௲௨௰ள விசுவாவசுவருஷம் சுத்த பஞ்சமி சதயநக்ஷத்திரம் இந்தவேளையிலே தருமமாகத் தானம்பண்ணிக் கொடுத்துச் சோழராச்சியம் தஞ்சாவூரிலேயிருந்துகொண்டு இந்த அநேகதேசங்கள் சப்பம்வாங்கிக்கொண்டு அரசாண்டனன்.

எ-வது வம்சம், ஒய்சள ராஜாக்கள் வம்சம்.

சமஸ்தபிரபஞ்சமும் இரக்ஷிக்கிறவராயிருக்கிற விஷ்ணுவினுடைய நாபிக்கமலத்திலே பிரமன் உண்டானான். அவனிடத்திலிருந்து அத்திரிரிஷி உண்டானான். அத்திரிரிஷியினுடைய நேத்திரத்திலே சந்திரன் அவனிடத்திலே புதன் புதனிடத்திலே புரூருவன் அவனிடத்திலே ஆயு ஆயுவினிடத்திலே நகுடன் நகுஷனிடத்திலே யயாதி யயாதியி னிடத்திலே யது அந்த யாதவம்சத்திலே அநேகஇராஜாக்கள்தோன்றித் துவாரகாபட்டணத்திலே இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந் தார்கள். அந்த இராஜாக்களிலே சாளனென்ற ஒருராஜா வேட்டை யாடும்நிமித்தம் அநேக சேனைகளுடனே தக்ஷிணதிக்கிலே சிம்மாசல மென்கிற ஒரு பருவதத்திற்குவந்து வேட்டையாடுகிறவேளையிலே அவ் விடத்திலே ஒருமுயலானது ஒரு புலியைத்துரத்திவருகிறதைக்கண்டு இந்த க்ஷேத்ரம் நல்ல வீரக்ஷேத்ரமென்று யோசனைபண்ணினான். அவ் வேளையில்; அந்தப்புலியானது அவ்விடத்திலே தபஸ்நமுனியென்கிற ஒரு ரிஷி தவம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்; அவரைப் பாயச்சென்றது. இந்த ராஜாவானவன் அந்தப்புலியை ஒருபாணத்தினாலே கொன்று போட்டான். அப்பொழுது அந்த ரிஷி இந்த ராஜாவைப்பார்த்து விசயனென்று பெயர்பெறுகுவை இப்புலியைக்கொன்றதனாலென்றான்.

ஒய்சள வம்சம்.

கன்னடபாஷையிலே ஒய்சளனென்று பெயர்வைத்து அந்தத் தேசத்திற்கும் ஒயிசள தேசமென்று பெயர்வைத்து இந்தத்தேசத்தை இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பாயென்று அந்த ரிஷி வரங்கொடுத்தபடியினாலே அப்படியே அந்தத்தேசத்திலே பட்டங்கட் டிக்கொண்டிருந்தான். பிறகு வெகுநாட்கழித்து அந்தவம்சத்திலே ஒரு இராஜா வெகு வணக்கத்தினாலேயும், கீர்த்தியினாலேயும் ஆதித்தி யனைப்போல இருந்தபடியால் வினயாதித்தியனென்றுபெயர்பெற்றான்.

௫௰௫. வினையாதித்தியராயன் பட்டம். சகை வருஷம் ௯௱௯௰௧.

அந்த வினையாதித்தியராயன் தலைக்காட்டிலே இருந்து இந்த இராச்சியத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக் கைவசம்பண்ணிக்கொண்டு இந்தத் தேசங்களிலேயிருக்கிற பாளையக்காரரைப் பிரீதிபண்ணிக்கொண்டு சிறிதுதேசம் இரட்சித்துக்கொண்டிருந்து அதற்குமேல் தலைக்காட்டிலே இருக்கப்படாமல் துளுவதேசத்திற்குப்போய் அங்கே சிறிது கிராமங்கைவசம்பண்ணிக்கொண்டு இருந்தான். அப்போதிந்தக் கன்னட, கொங்கதேசங்கள் முன்பு சோழராஜனுக்குக் கப்பங்கொடுத்துக் கொண்டிருந்த பாளையக்காரர்வசமாயிருந்தன. இந்தத்தேசம் இந்த வினையாதித்தியராயன் தலைக்காட்டிலே இராச்சியபாரம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் அவன்மந்திரி வித்தியாவினோதன் தலைக்காடு மல்லிகார்ச்சுனசுவாமிக்குத் தங்கள் இராஜன் உத்தரவுகொண்டு பூமிதருமங் கொடுத்தான். சாலிவாகன சகைவருஷம் ௯௱௯௰௧, சாதாருணவருஷம் சித்திரை சுத்தபஞ்சமியில் பூமிவயணம் [எழுத்துப்போச்சுது.] வினையாதித்தனுடைய மனைவி வலதேவியின் வயிற்றிலே வல்லாளனென்று ஒரு பிள்ளையுண்டானான்.

௫௬. வல்லாளராயன் பட்டம். சகை ௯௰௫

வல்லாளராஜன் சசபுரத்திலே இருந்து கொஞ்சதேசம் இராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டு தன்தம்பி பட்டதேவன், உதயாதித்தியதேவன் என்னும் இருவருடனே வெகுசேனைகள் சேர்த்துக்கொண்டு தன்மகன் பெட்டதனுடன் தலைக்காட்டிற்குவந்து கொங்குபாளையக்காரரைச்செயித்து அந்தத்தலைக்காட்டிலே பட்டங்கட்டிக்கொண்டு அவ்விடத்திலேநின்றும் நொணம்பவாடி, கெங்கைவாடி, பளவசை, ஆனைக்கல்லு முதலியவற்றைச்செயம்பண்ணி, சின்னமதத்திலே இருந்துகொண்டு அந்தச்சாஸ்திரம் விஜாரித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் மந்திரி எக்கடைலகுமயன் தன்னுடைய எஜமானன் கையிலே உத்தாரம் வாங்கிக்கொண்டு சென்னகேசவசுவாமிக்குப் பத்துக்கண்டகம் பூமிதருமம்பண்ணிக்கொடுத்துச் சகைவருஷம் ௯௰௫, அக்ஷயவருடம் புஷ்யபகுள திரயோதசி மங்களவாரத்தில் தருமதானம்பண்ணிக் கொடுத்தான். அந்த வல்லாளராயன் மனைவியிடத்தில் பெட்டதிராயன் பிறந்தான்.

௫௭. பெட்டதவிஷ்ணுவந்தராயன் ப...ம். சகை. ௫. ௨௰.

பெட்டதவிஷ்ணுவந்தராயன் தலைக்காட்டிலே பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டு அவன்மந்திரி மாதவ மாதவனுபகனுடனே கூடிக் கொண்டு சிறிதுசேனைகளைச்சேர்த்துக்கொண்டு சசபுரம் வாயந்திகா தேவி வரப்பிரசாதத்தினாலே குருவதேசம், சக்கிரகூடம், முச்சங்கிகோளான், நிலாவளதுர்க்கம், இராயாரியாநகம்புரி, தோயக்கூர், கொத்தவாடி, பொங்கு முதலான தேசங்களைச்செயித்து மேற்குமலையாளம் குடகு மட்டுக்கும் வடக்குச்சாநிமலை, தெற்குக்கொங்கு, கிழக்குஆலம்பாடி இவைகளின் மத்தியிலிருக்கிற தேசங்களையாண்டுகொண்டுகுருநவினிடத்திலே வெகுபக்தியுடனேயிருந்தான். இவன் அலசூர்க்காந்தபுரத்திலே தனக்கு அரண்மனைகட்டுவித்துத் தலைக்காடு இராச்சியத்தைப்பரிபாலனம் பண்ணுகிறகாலத்திலே சோழவரசன் சண்டைக்குவந்தான். அவனைச் சண்டைபண்ணிச்செயித்து, கோளதேசத்து ராஜாவுடனே வெகுயுத்தம்பண்ணி அவன்சேனைகளில் வெகு சனங்களைக்கொன்று விட்டு வடக்கே மாள்வதேசமட்டுக்கும் ஜயம்பண்ணி வெகுதிரவியம் வாங்கிக்கொண்டு கொங்கராஜாவுக்குக் காட்டுத்தீயாயிருந்துகொண்டு பாக்கியத்திலே தேவராஜாவுக்குச்சமானமாய் ரூபத்திலே மன்மதனைப் போலே சரணாகதமாய் வந்தபேர்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு கவீச்வரனை ரக்ஷிக்கிறவன். தங்கள்மதத்திலேயிருக்கிற சென்னியசாத்திரம்விசாரித்து அவர்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு கெங்கண்ணியசனுவதேவர் கெங்கவாடிமனெனம்பவாடிசெனங்களைத் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம்பண்ணித் தன்சென்ம வெகுசனங்களை ரக்ஷித்து அதற்கு மேல் அவனுடைய ஸ்திரீ.......

ஸ்ரீரங்கத்துக்குப்போய் வைஷ்ணவமதம் செய்துகொண்டு அந்தச் சாஸ்திரம் நன்றாய்விசாரித்து இதுமெய்யான சாஸ்திரமென்று மனதிலேபத்தியாய்த் தேவப்பிராமணனிடத்திலே வெகுபக்தியடைந்து வெகுதானதருமம், கன்னிகாதானம், உபநயனதானம்பண்ணி வெகு சந்தோஷத்துடனேவந்து தன்னுடைய புருஷன் பெட்டராயனுக்கு வியாசராலேசொன்ன தருமசாஸ்திரம் விசாரிக்கச்சொல்லியும், தேவப்பிராமணனை ரக்ஷிக்கச்சொல்லியும் இந்தப்படி தன்புருஷனுக்குச்சொல்லிக்கொண்டுவருவாள். அதுகேட்டு, பெட்டராயன் பேசாமலிருப்பான்.

அதின்பிறகு இராமாநுஜாசாரியரென்கிறவர் சோளதேசத்திலேயிருந்து இவ்விடம்வந்து பெட்டதாராயனுடைய ஸ்திரீ, விஷ்ணுமதத்திலேயிருக்கிறபடியினாலே தான்வந்தசமாசாரம் அவளுக்குச் சொல்லியனுப்புவித்தார். அவளுஞ்சந்தோஷப்பட்டுத் தன்னுடைய புருஷனோடேசொல்லி அவரைத்தன்னுடைய அரண்மனைக்கு அழைப்பித்துப்பேசினவிடத்திலே அந்தராசா சயினியர்சாஸ்திரம் மெய்யாயிருக்கிறதென்று சொன்னபடியினாலே ஜைந்ஸ்யஸ்திரீ...................

சகை ௲௨௰௧.

இந்த விஷ்ணுவர்த்தனராயன் பூமிதருமப்பண்ணினவயணம். சகை வருஷம் ௧௦௨௧. விக்கிரமவருஷம் மாசமாசம் அவிட்டநக்ஷத்திரத்திலே சிவயோகம், பவகரணம் இந்தத்தினத்திலே ஸ்ரீரங்கபட்டணம்......

அக்சாசி அக்கம்மா எடத்துறையிலேசேர்ந்த குருவனூர். குருவனூர்கிராமம். சமக்கிரமாய்ப் பச்சிமரங்கநாதசுவாமிக்குக் கெங்கை சந்நிதியிலே தாராபூர்வகமாய்த் தருமதானம் பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை ௲௩௰௧. விஷ்ணுவர்த்தனராயன்.

அதின்பிறகு விஷ்ணுவர்த்தனராயன் தளவாய் கெங்கைதெண்டநாயக்கன் தங்கள் ராசாவினுடைய உத்தரத்தின்படி தங்கள் குருக்கள் சுபசந்திரசித்ததேவருக்குக்கொடுத்த பூமிவயணம்.

சகை வருஷம் ௧௦௩௧ விளம்பிவருஷம் பால்குன சுத்தபஞ்சமி சோமவாரத்திலே தங்கள் பௌகுளக்கிராம சமக்கிரமாய்த் தருமதானம் பண்ணிக்கொடுத்தான். பூமிதானம்.

சகை ௲௩௰௩ விஷ்ணுவர்த்தனராயன்.

சகை வருஷம் ௧௦௩௩. நந்தனவருஷம் மார்க்கசிர சுத்த அஷ்டமியில் சோமவாரத்தில் விஷ்ணுவர்த்தனராயருடைய சேனாநாயகராயிருக்கிற பண்டநாயகன் செங்கைமைதரி சூரணதெண்டநாயகன் இவர்கள் சைமினியசுவாமிக்குத் தங்கள் எசமானனான பெட்டராயனைக் கேட்டுக்கொண்டு மைசூர்சீமை படவன் அள்ளி முன்னேயிருக்கிற ஏரி கீழேவயல் இருபது. சல்கைவிரைக்கிறபூமி ஏரிக்கு வடபுறத்திலே கர்மபூமி கம்பம்-௪௰௨. அந்த ஏரிக்குமேற்கு தோட்டம் குழி-௨௱. அவ்விடத்திலே உக்கிராண ஏண்ணைக்குச்சேருகிற பூமிகம்பம்-௨௰. இந்தப்படி தருமம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை ௲௩௰௧ விஷ்ணுவர்த்தனராயன்.

விஷ்ணுவர்த்தன்ராயன் சகை வருஷம் ௧௦௩௯. விளம்பிவருஷம் சித்திரைச்சுத்தபஞ்சமி புதவாரத்திலே வேலூரிலே சென்னகேசவ நாராயணசுவாமி பிரதிஷ்டைபண்ணி அவருக்குப்பூஜை அங்கரெங்க போகத்துக்கு வேலாபுரமென்கிறகிராமமும், அந்தக்கிராமத்திலே சுங்க முதலானதும், அதிலேசேர்ந்திருக்கிற பன்னிரண்டு கிராமமும் இது தவிர அப்பதுரை, தகரை என்ற இரண்டு கிராமமும், பளவினுடு, மணவினுடு, பன்னிரண்டு கிராமமும், கெசகூடமென்கிற கிராமமுத லான மைசனுடு பெட்பெட்கரைலாசண்டிநாடும் தேவனூர் சகலபூமி சஹிதமாய் இந்தக்கிராம பூமிகளெல்லாம் அந்தச்சுவாமிக்குவிட்டும் இது தவிர வெகுதிரவியங்கொடுத்து அந்தக்கோவில் இடிந்துபோனதெல் லாம் நன்றாய்க்கட்டிவைத்தும் தருமம்பண்ணினுன். இது அந்தக்கோவி லிலே எழுதியிருந்த பிரதி.

விஷ்ணுவர்த்தனராயன் தன்னுடைய ஸ்திரீ சாந்தலாதேவிக்குப் பூமிகொடுத்து அவள் தருமேசுவரசுவாமிக்குப் பூசைநைமித்தியம் வசகைநாடு, கெண்சாந்திக்கிராமம் தர்மங்கொடுத்த வருஷம்.

சகை ௲௪௰௪ விஷ்ணுவர்த்தனராயன்.

சகை வருஷம் ௧௦௪௪. சோபகிருதுவருஷம் புஷ்யபகுளதெசமி சோமவாரம் உத்தராயண சங்கிரமணத்தில் தருமம் பண்ணிக்கொடுத் தான்.

சகை ௲௪௰௫ விஷ்ணுவர்த்தனராயன்.

விஷ்ணுவர்த்தனராயன் தன்னுடைய அண்ணன் சக்கிரசதேவ ருடனேகூடப் பூதானம் பண்ணினவயணம். சகை வருஷம் ௧௦௪௫. குரோதிவருஷத்திலே புஷ்யபகுள தசமி ஆதிவாரம் உத்தராயண சங்கிரமணத்திலே எடதுரைநாடு காவேரியும் கபனியுங்கூடின வேணீ சங்கமத்திலே திருவக்குடல் அகத்தியேசுவரசுவாமியாருக்குப் பூசை நைவேத்தியம் சீரணோத்தாரண நைமித்தியம் எடதுரைநாடு பைதலெ யுடனேகூடியது. சசனூர் இந்தக்கிராமம் பூமி சமக்கிரமாய் அகத்தி யேசுரசுவாமிக்குத் தாராபூர்வகமாய்த் தருமதானம்பண்ணிக்கொடுத் தான்.

சகை ௯௰௩.

விஷ்ணுவர்த்தனராயன் மைசூருக்குத் தெற்குப்புறத்திலேயிருக்கிற மகாபலாசத்திலேயிருக்கிற மகாபலேசுவரர் சாமுண்டி அம்மனுக்குருத்திய கட்டளை பூசைநைவேத்தியத்துக்கு விட்டதருமம். சாலிவாகன சகைவருஷம் ௯௰௩. சௌமியவருஷம் கன்னியாமாசம் அஸ்த நக்ஷத்திரம் இந்தவேளையிலே மைசூர்ச்சீமை மளலவாடிக்கிராமம் மகாபிலேசுவர சாமுண்டி அம்மனுக்குத் தருமதானம் பண்ணிக்கொடுத்தான்.

இது அந்தக்கோவிலில் தெற்கேநட்டிருக்கிற சிலாசாஸன பிரதி தருமம்.

சகை ௯௰௩ ௯ விஷ்ணுவர்த்தனராயன்.

விஷ்ணுவர்த்தனராயன் பூசைநைவேத்தியத்துக்கு மைசூர் ஏரிகீழேயிருக்கிற நஞ்சைவயல்பூமி அஞ்சகண்டகம் விரைக்கிறபூமி மைசூர்ச்சைசனிய சுவாமிக்குவிட்டது. சகைவருஷம் ௯௰௩௯. பரிதாபி வருஷம் பால்குனபகுள பாட்டிமை மங்களவாரத்திலே பண்ணின தருமம்.

சகை ௯௰௪ விஷ்ணுவர்த்தனராயன்.

விஷ்ணுவர்த்தனராயன் பெளகேரை ஜயினியஸ்வாமி தர்மத்துக்குப் பெள கேரை உபக்கிராமத்துடனேகூடத் தர்மம்பண்ணின வயணம். சகைவருஷம் ௯௰௪ பிரமாதீசவருஷம் ஆசிவச சுத்ததசமி-ய புதவாரம் பூரட்டாதி நக்ஷத்திரம் உம்டு. இந்த நாளிலே தனக்குக் குருவாயிருக்கிற முதலாசாரிக்குக் கொடுத்த தருமம்.

விஷ்ணுவர்த்தனராயன் செவிளிநாடு மொறளைக்கிராமம் பிராமணருக்கு அக்கிரகாரம்பண்ணிக்கொடுத்துச் சர்வமானியமாய்விட்டு, சென்னகேசுவரசுவாமிக்குப்பூசை லவபோகத்துக்குக் கெஞ்சிகேனக் கிராமத்திலேசேர்ந்த சாவந்தன்கேரையிலே முகிளிய ஒருவிருத்திபூமியும், மாகுண்டிகெரையிலே எட்டுச்சலகைவிரைக்கிற பூமியும், மொதளையுனுரைடதேவன் கெரையிலேயிருக்கிற பூமியும் சர்வமானியமாய் ஸ்ரீகேசவஸ்வாமி பாதத்திலேவிட்டது. சகை............

சகை ௧௦௫௫.

சகை ௧௦௫௫. ஆனந்தவருஷம் பால்குன சுத்தசப்தமி புதவாரம் தர்மம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

இந்தப்படி விஷ்ணுவர்த்தனராயன் இன்னும் அநேக தருமம்பண்ணி இராமாநுஜாசாரியாரிடத்திலே குருவிசுவாசத்தினாலே அநேக விசுவாசத்துடனே அநேக விஷ்ணு தேவாலயம் இரக்ஷித்து விஷ்ணுபக்தியாயிருந்தான். அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுவர்த்தனராயனுடைய ஸ்திரி லக்ஷ்மி யென்கிறவளுடையமுகம் தாமரைப்பூப்போலவும் பவளம்போலஉதடும் முத்துக்கள்போன்ற பற்களும் சங்கம்போன்ற கழுத்தும் மேகசாலம்போன்ற மயிர்களும் இன்னும் அநேக லக்ஷணங்களுடனே லக்ஷ்மியைப்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மி யென்கிற ஸ்திரியினிடத்தில் நரசிங்கனென்கிற ஒருபிள்ளை பிறந்தது. அவனை நாளொருமேனியாய் வளர்த்து எழுவயதுக்குமேலே வித்தை கற்பித்து விஷ்ணுவர்த்தனராயன் வெகு கீர்த்தியடைந்தான்.

௩௰௮. நரசிங்கராயன் பட்டம்.

சகை வருஷம் ௧௦௭௧.

விஷ்ணுவர்த்தனராயன் மகன் நரசிங்கராயன் தலைக்காட்டிலே பட்டாபிஷேகம்பண்ணிக்கொண்டு தன் தகப்பனுக்கு அதிகமாய் வெகு புத்தியுடனே சத்தியத்திலே ஹரிச்சந்திரனைப்போன்றும், கீர்த்தியிலே நளமகாராசாவைப்போன்றும், ராசதர்மத்திலே பரசுராமனைப்போன்றும், கோபத்திலே நரசிம்மனைப்போன்றும், பொறுமையிலே பூமிதேவியைப்போன்றும் இந்தப்படி வெகுநீதியுடனேயிருந்து தலைக்காடு முதலான தேசமும் கைவசம்பண்ணிக்கொண்டு கொங்கு கர்னாடம் இந்தத்தேசங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு திராவிடதேசத்திலே கப்பம் வாங்கிக்கொண்டு துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டு தேவப்பிராமணரை ரக்ஷித்துக்கொண்டு அநேக தர்மங்கள்பண்ணி அநேக பூதானம்பண்ணி இராச்சியம் ரக்ஷிக்கிறகாலத்திலே..........

.... அதற்குமேல் துரை சமுத்திரத்திலே யிருந்துகொண்டுராச்சியபரிபாலனம்பண்ணினான். நரசிங்கராயன் பூமிதானம் பண்ணினவயனம்.

சகை ௧0௭௧.

நிறக்குந்த நாட்டிலேசேர்ந்த ஒன்னுவாரமென்கிற அக்கிரகாரத்திலே ஸ்ரீகேசவப்பிரதிஷ்டையும்பண்ணி அந்தச்சுவாமி அங்கரங்கவைபோகத்திற்குப் பூமியும்விட்ட சகைவருஷம் ௧0௭௧. பிரபவ வருஷம் மாகசுத்தத்திரயோதசி மங்களவாரம் உரோகிணிநக்ஷத்திரம் கடகலக்கினத்தில் பட்டாபிஷேகம்பண்ணிக்கொண்டு பூமிவிட்டவயணம். நாற்பத்தாறு கோதானம்பண்ணிப் பாகிவிடபத்திலே கிழக்குக்கோடியிலே முக்நூறுகாணி மலையாண்டகெரை கீழே கூடிடு. புல்லைக்கெரை ஏரிகீழேயேரிகீழே இருபத்தைந்துகாணி பொண்டேசுவரி யேரிகீழே முப்பதுகாணி சுங்கம்முதலானதும் விட்டுத்தருமம்பண்ணி இதுதவிரச் சங்கர்டநாயகன் மகன் பொக்கண்ணனுக்கு ஒருகண்டகம் விரைக்கிற வயல், பரிசாரக மாளயயனுக்குப் பத்துக்குளகம்வயல் இந்தப்படி தர்ம தானம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை ௧0௭௨. நரசிங்கராயன் காலம்.

நரசிங்கராயன் அகோரசிவபண்டிதருடைய நித்தியநைமித்தியக பூசாவிதானத்துக்குப் பிதகைகெரைகீழேயிருக்கிற நஞ்சைபூமி தர்மம் பண்ணிக்கொடுத்த சகை வருஷம் ௧0௭௨. பிரசோற்பத்தி வருஷம் புஷ்யசுத்தபஞ்சமி சோமவாரத்திலே உத்தராயண சங்கிரமண புண்ணியகாலத்திலே தர்மம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை ௧0௮0.

நரசிங்கராயன் சர்வாதிகாரிக்கத் தண்டநாயகன் தங்கள் எசமானன் உத்தாரத்தின்படி யாதவகிரியிலே ஸ்ரீதிருமலைதேவர் பிரதிஷ்டை பண்ணிப் பூமிவிட்டவயணம். சகைவருஷம் ௧0௮0. பிரமாதிவருஷம் சிராவணசுத்த அஷ்டமி குருவாரம் இந்தத்தினத்திலே பெடட்ள்ளி இந்தநாடு பாகேஅள்ளி, சாகூர், கிராமணஅள்ளி, குமனஅள்ளி, அளேசிந்து, கெட்டம் பெடடஅள்ளி, எரையிற்குப் பேகியாதனஅள்ளி கொறவி, அள்ளதகெரைகேதனஅள்ளி, ரெண்டாம்சாரங்கி, பெப்பஊர், சரஅள்ளி இந்தப்பதினறு கிராமம் தாராபூர்வகமாய்த் தருமம் பண்ணிக்கொடுத்தான்.

இது தர்மம் தொண்டனூர்க் கோபாலசுவாமிகோவிலிலேயிருந்த சிலாசாஸனபிரதி.

நரசிங்கராயன்ராச்சியம் ரக்ஷிக்கிறகாலத்திலே சக்கிராயண லோகாம்பி கைக்குப்பிறந்த பவியசூடாமணியென்கிறவன் நரசிங்கராயன் உத்தா ரத்தின்படி தருமம்பண்ணின வயணம்.

குக்குடேசுவாதருமத்துக்கு அந்தப்பமென்கிறகிராமம் சழக்கிரமாய்த் தர்மம்பண்ணிக்கொடுத்தான். இதுதவிரத் தங்கள் வீட்டுத்தெய்வத் திற்குக் கொம்படபுரத்துத் திப்பையன் சுங்கத்திலே பாக்குப்பொதிக் குப்பணம்—வ. உப்புப்பொதிக்கு வள்ளம்—க. மஞ்சட்பொதிக்குச் சேர்—க. மிளகாய்ப்பொதிக்கு வள்ளம்—க. வெற்றிலைப்பொதிக்குப் பணம்—வ. இந்தப்படி வாங்கிக்கொண்டு கோவிற்றருமம் நடக்கும்ப டியாய்த் தருமம்பண்ணின சகைவருஷம் ௧0அக. விக்கிரமவருஷம் மாகசுத்த சதுர்த்தசி சுக்கிரவாரத்திலே உத்தராயணத்திலே இந்தத் தருமம்பண்ணிக்கொடுத்து ராசாவுக்கு வெகு பிரீதியாயிருந்தான்.

சகை ௧0அஉ.

நரசிங்கராயன் ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுகையில் அவனுக்குச் சிநேகிதனாயிருக்கிற பெட்டையனென்கிறவன் அப்பணை வாங்கிக் கொண்டு பெட்டேசுவரதேவனுக்குப் பூசைதருமம் நைமித்தியம் கன் னக்கேரையென்கிற கிராமத்தைப் பெட்டேசுவரபுரமென்று பேர் வைத்துத் தருமம்பண்ணிக்கொடுத்தான். சகைவருஷம் ௧0அஉ விஷு வருஷம் உத்தாராயணம் மகரமாசத்திலே சோமவாரத்திலே தருமம் பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை ௧0அச.

நரசிங்கராயன் தனக்கு மிகவும் பிரீதியாயிருக்கிற பவியசூடாமணி யென்கிறவனுக்குத் தருமத்துக்குப் பூமிகொடுத்து அந்தப்பவிய சூடாமணியென்கிறவன் இராசாவினுடைய உத்தாரப்படிக்குக் குக்கு டேசுவரஸ்வாமிக்குப் பூஜா நைமித்தியம் எப்பாளைக்கிராமத்திலே சேர்ந்தமேடன் அள்ளியிலே தோட்டப்பயிர்செய்கிற பூமிகண்டகம்-ச. தருமம்பண்ணிக்கொடுத்த சகைவருஷம் ௧0அச. சுபானுவருஷம் சைத்திரசுத்தபஞ்சமியிலே தர்மம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை ௧0அச.

அந்தவருஷத்திலே நரசிங்கராயன் அரெகேரையென்கிறகிராமம் ...ஹாரம்பண்ணி ஸ்ரீ மல்லிநாத பிரதிஷ்டையும்பண்ணி அந்தச்

சுவாமிபூசை நைவேத்தியத்திற்கும் சிரஞ்ஞைத்தாரணத்திற்கும் படகரைநாடு விஷயத்திலே கெணங்கூறும் சர்வமானியமாய்த் தாராபூர்வகமாய்த் தர்மம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை வருஷம் கOஅச. சுபானுவருஷம் மாகமாசம் சுக்கிலபக்ஷம் ஏகாதசி சோமவாரம் தநிஷ்டாநக்ஷத்திரத்தில் தருமம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

சகை கOஅரு.

நரசிங்கராயன் துரை சமுத்திரத்திலேயிருந்துகொண்டு ராச்சியம் ரக்ஷிக்கையில் அவன் மந்திரி மாதண்ணதெண்டநாயகன் மகன் விஷ்ணு தண்டநாயகன் தங்கள் ராசா நரசிங்கராயரண்டை உத்தாரம் வாங்கிக் கொண்டு பௌகுளம் கைலாசேசுவர அங்கரெங்கபூசாவிதானத்துக்குத் தருமம்பண்ணிக்கொடுத்தது. சகைவருஷம் கOஅரு. தாருணவருஷம் புஷ்பபகுள பாட்டிமை புதவாரம் உத்தராயண சங்கராந்திபுண்ணிய காலத்திலே பௌகுளம் புஞ்சை பூமி காணி சஉ0. இந்த நானூற் றிருபது பூமியுடனே தருமதானம்பண்ணிக்கொடுத்தான்.

இந்தச்சாஸனம் பௌகுளம் கைலாசேசுவரர் கோவிலிலே கல்லிலே எழுதியிருந்தது.

சகை கOகூரு.

நரசிங்கராயன் மைசூர் ஒபளிக்கல்லயன் சிவாலயத்துக்குவிட்ட பூமிசாஸனம்.

மந்திரி கல்லயன் இராசா உத்தாரப்படிக்கு ஸ்ரீராமநாததேவாலயமும் சோமநாதசுவாமி சிவாலயமும் கட்டுவித்து அந்தக்கோவில் அங்கரங்க சிரஞ்ஞைத்தார பூஜை நைமித்தியம் பெட்டுரவாடிக்கிராமம் தருமதானம் பண்ணிவிட்டான். சகை வருஷம் கOகூரு நந்தனவருஷம் புஷ்பசுத்தபஞ்சமி ஆதித்தியவாரம் உத்தராயண சங்கிரணமத்தில் அந்தக்கிராமம் ஏரிகீழே முப்பதுகோளகம் விரைக்கிற பூமிவிட்டுத் தருமதானம் பண்ணினன்.

சகை கOகூச.

நரசிங்கராயன் தன்னுடையவீட்டிலே சாத்திரம் சொல்லுகிற கோவிந்தேசுவரன் விநாயகபட்டன் இவர்களிரண்டுபேருக்கும் பத்துக் குளகம் விரைக்கிற பூமிகொடுத்து அந்தப்பூமியை அவர்கள் நாகேசு தேவதைக்குத் தருமம்பண்ணிக்கொடுத்தது சகை வருஷம்

விஜயவருஷம் சைத்திரசுத்தநவமி பானுவாரம்புனர்வசுநக்ஷத்திரத்திலே தருமம்பண்ணிக்கொடுத்தார்கள்.

இது சோரவங்கலம் நாகேசுவரசுவாமி சாசனப்பிரதி. இன்னும் அநேக தருமங்கள்பண்ணி, கொங்கு, கர்நாடதேசம் ரக்ஷித்துக், கேரளம், பாண்டியதேசம், சோளதேசம், ஆந்திரதேசம், வராடம், இந்து, இது மட்டுக்கும் யுத்தம்பண்ணிக் கப்பம்வாங்கிக்கொண்டு இராஜாதிராஜன் என்று கீர்த்தியை அடைந்து வீர நாரசிம்மனென்று பிரசித்தமாய் ஜய வருஷத்திலே சித்திரைமாதம் ரங்கநாதருடைய பாதாரவிந்தத்தை அடைந்தான்.

அவன் ஆண்டவருஷம் ௨௰௭. அதின் பிறகு அவனுடைய ஸ்திரீ வலதேவதையினிடத்திலேபிறந்த வல்லாளராயனுக்குப் பட்டமாச்சுது.

௬௰௯. வல்லாளராயன் பட்டம்.

சகை வருஷம் ௧௦௯௫.

வல்லாளராயன் தலைக்காட்டிலே ஜயவருஷத்திலே பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொண்டு சந்திரமவுளி என்கிற மந்திரியுடனே கொங்கு, நங்கவாடிமுதலான பாளையக்காரர்களுக்குச் சிம்மம்போலேயிருந்து கொண்டு அநேக யானை, குதிரை, காலாள்ப்படைகளுடனே கேரள தேசத்துக்குப்போய் அந்த இராசாவுடனே சண்டைபண்ணிக் கேரள தேசமெல்லாம் கொள்ளைபண்ணி அதற்குமேல் அவன்கையிலே வெகு திரவியம் வாங்கிக்கொண்டு பாண்டியதேசத்து.................. ....நாயகன்கையிலே கப்பம்வாங்கிக்கொண்டு அதற்குமேல் விஜயாபுர ....இராஜ்யபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டு கெவுடர் பாளையக் காரர்கள்கையிலே கப்பம்வாங்கிக்கொண்டு அங்கேயிருந்து சோளராஜ்யம் ரக்ஷித்துக் கொங்கணதேசத்துப்பாளையக்காரருடனே வெகுயுத்தம் பண்ணி அவ்விடம் போனவிடத்திலே தங்கள் ஜனங்களுக்கு வியாதி உபத்திரவங்கள் உண்டாகி அங்கேயிருந்து பட்டணத்திற்கு வந்துவிட்டான். அதன்பிறகு வல்லாளராயன் அநேகதருமங்கள்பண்ணி அநேக சாஸ்திரங்கள் விசாரித்துத் தருமசாஸ்திரப்படிக்கு இராஜ்யம் ரக்ஷித்துத் தங்கள்வம்சத்திலே உண்டாயிருக்கிற இராஜாக்களுக்கு அநேக பூமிகள்விட்டுப் பூமிதருமம் பண்ணினான்.

(தொடரும்.)

இந்துதேசசரித்திரகாலக்குறிப்புகள்.

(Chronological Notes of Indian History.)

"செந்தமிழ்"த்தொகுதி-௧௯-ன் பகுதி-௯-ன் ௩௦௪-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

1210-1247. (சகம் 1132—1167) செங்கணன். யாதவமன்னன். ஸங்கீதரத்னாகரம் இயற்றியவர் இவர்காலத்தவர். இந்நூலைப்பற்றி மல்லிநாதர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1216. 3-ம் ராஜராஜசோழன். டிபார் சிலாசாஸனத்தில் சகம் 1154 (கி. பி. 1232)ஐ இவ் ஆட்சியின் 16-ம் ஆண்டாகக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

1220-1235. 2-ம் நரசிம்மன். 2-ம் வல்லாளன்புதல்வன். ஹயசாலவம்சத்தரசன். —சிலைலிபி.

1225. (?) பவணந்தி. நன்னூலென்ற தமிழ்இலக்கணம் இயற்றியவர். சியகங்கன் காலத்தவர்.

1228. சோழர் கலிங்கதேசத்தை இழந்தார்கள். ஓராங்கல்லில் ஆண்ட 1-ம் ப்ரதாபருத்ரன் புதல்வன் கணபதிதேவன் காலத்தில் இப்படிநேர்ந்தது.

1232. திருவண்ணாமலைச்சாஸனம். திருபுவனசக்ரவர்த்தியாகிய 3-ம் ராஜராஜதேவரின் 16-ம் ஆண்டு. இதில் சைவாசாரியார் மெய்கண்டதேவரைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. [3. செந்தமிழ்.

1232. சேந்தமங்கலம்சண்டை. (வட ஆர்க்காடுஜில்லாவில் உள்ளது). 3-ம் ராஜராஜனை (பல்லவ) கடவராஜனான பெருஞ்சிங்கன் சிறைகொண்டான். ஹயசாலராஜனான 2-ம் நரசிம்மன் சோழராஜனைமீட்டி, "சோழராஜ்யப்ரதிஷ்டாபாசாரியன்" என்றபட்டமும் பெற்றான்.

1235-1254. சோமேசுவரன். ஹயசாலவம்ச 9-ம் அரசன்.

1242. (விக்ரம 1298). நரஹரி (ஸரஸ்வதிதீர்த்தர்) ஜனனம். இவர் மல்லிநாதருடைய புதல்வர்.

1242. கோப்பெருஞ்சிங்கத்தேவர் சோழராஜனுனர். இவருடைய 18-ம் ஆண்டான 1260-ம் வருஷச்சிலாவிபியைப் பார்க்க. [ஸூவெல். I. 87].

1251-1271. ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (I). நெல்லூர் முதல், கன்யாகுமரிவரையுள்ள தேசத்தை ஜயித்தான்.

1252. சிலாவிபி. ஹொய்சாலராஜன் சோமேச்வரன்.

1254-1291. (?) 3-ம் நரசிம்மன். ஹொய்சால 10-ம் அரசன். சோமேச்வரன் புதல்வன். வித்யாதரர், 'ஏகாவளி'யில் இவரைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

1257-1295. ருத்ரம்மா. ஓராங்கல்ராஜன் கணபதிதேவனுடைய மனைவி (widow). 1292-ல் மார்கபோலோ என்பவர் இவரைப் பற்றிச்சொல்லியிருக்கிறார்.

1268. (செப்டம்பர்?). வேதாந்ததேசிகர் (வேங்கடநாதர்) ஜனனம். [கு. ப.]

சுக்ல-ஹு,

பிறப்பிடம்—காஞ்சீபுரத்துக்கடுத்த தூப்புல் என்ற க்ராமம்.

தந்தை—அநந்தஸூரி.

தாயார்—ஆத்ரேய ராமானுஜரின் சகோதரியான தோதாரம்மாள்.

குரு—ராமானுஜதயாபாத்ரஸ்தாபகரும், தேசிகரின் மாமனுமான, ஆத்ரேயராமானுஜர்.

தேசிகர், கடலூர்ஜில்லா திருவேந்திபுரத்தில் சிலகாலம் வசித்தார். அநேக புண்யஸ்தலங்களில் யாத்திரைசெய்து வந்தார். விஜயநகரம் வித்யாரண்யரையும் பார்த்தார். மதப்பிரிவினை—ப்ரபத்தி முதலான சில முறைகளைப்பற்றி அபிப்ராயபேதங்கள் தேசிகர்காலத்தில் உண்டாயின. இதனால் ராமானுஜமதத்தைச்சேர்ந்த வைஷ்ணவர்கள், தென்கலையென்றும், வடகலையென்றும் இருபிரிவாய்ப் பிரிந்தார்கள். தேசிகர் வடகலைமதத்தைத்தழுவினார். பிள்ளைலோகாசாரியாரும், பெரிய ஆச்சான்பிள்ளையும் தென்கலை மதத்தலைவர் ஆனார்கள். மணவாளமாமுனி பிள்ளை லோகாசாரியார் பரம்பரையில் இரண்டாம் அம்சத்தவர்.

தேசிகர் இயற்றியநூல்கள்.

1. அச்சுதசதகம் (ப்ராக்ருதம்).
2. ப்ரமதாபங்கம் (தமிழ்).
3. கோபாலவிம்சதி (ஸம்ஸ்).
4. வரதராஜபஞ்சசதம்.
5. ந்யாஸசதகம். ப்ரபத்திமுறையைப்பற்றிய சிறிய நூல்.
6. தயாசதகம். திருப்பதிவேங்கடாசலபதியைப்பற்றிய ஸ்தோத்ரம்.
7. தத்வடீகா. ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்குக்குறிப்புரை.
8. தாத்பர்ய சந்த்ரிகை. (கீதாபாஷ்யம்).
9. சததூஷணி. அத்வைதமதத்தைக் கண்டனம் செய்து 100-ஆட்சேபங்கள்.
10. தத்வமுக்தாகல்பம். 500-சுலோகங்களடங்கியது. விசிஷ்டாத்வைதச்சிறப்பைப்பற்றிக் கூறுவது.
11. நயசித்தாஞ்சனம். வசனநடை. விசிஷ்டாத்வைதத்தைப்பற்றிய நூல்.
12. ஸேசுவரமீமாம்ஸம். ஜைமினி ஸூத்ர உரை.
13. அதிகரணஸாராவளி. வசனநடை. வேதாந்தஸூத்ர விளக்கம்.
14. ரஹஸ்யத்ரயஸாரம். 'ப்ரபத்தி'என்ற முறையைப் பற்றிக்கூறும் தமிழ்நூல்.
15. யாதவாப்யுதயம். காவ்யம். 21-ஸர்க்கமுள்ளது.
16. ஸங்கல்பசூரியோதயம். விசிஷ்டாத்வைதபரமான வேதாந்த நாடகம். 10-அங்கமுள்ளது.
17. ஹம்ஸஸந்தேசம்.
18. பாதுகாஸஹஸ்ரம்.
19. ஸுபாஷிதநீவி.

தேசிகர்புத்ரர்—வரதாசாரியார், 1317-ல் பிறந்தார்.

தேசிகர் மரணம்—1369 (சௌமிய-வருஷ கார்த்திகைமீ).

1271-1309. மாதவராஜன் / ராமசந்த்ரராஜன் } தேவகிரியில் ஆண்ட யாதவ அரசர்கள். இவர் காலத்தவர்:—

1. ஹேமாத்ரி—மந்திரி, கவி.
2. போபதேவர்—ஹேமாத்ரியின் சிஷ்யர். "முக்த போதம்"என்ற இலக்கண நூல் இயற்றியவர். போப தேவர் நூல்களிலிருந்து மல்லிநாதர் ஆதரவுகள் கூறுகிறார்.

1281. (சகம் 1203) சிலலிபி.

நரஹரி. அக்காலத்துக் கலிங்கதேச இளவரசருக்குப்ரதி நிதியாய் ஆண்டவர். சிகாகோல் என்ற ஊரிலுள்ளகூறம் என்ற கோவிலுக்கும், சிம்மாசலம் கோவிலுக்கும், மாத வருக்குப்பின் இரண்டாவது அத்யக்ஷராய்வந்தார். 1264 (ச-1186) முதல் 1293 (1215-சகம்) வரையுள்ள இவர் சாஸனங்கள் அகப்பட்டிருக்கின்றன.

1286. மதுராந்தகசோழன் அரசனானான். [ஸூவெல் I. 181].
இவர் மரணம்.—1310-ல் [24-ம் ஆண்டு].

1288. 2-ம் ப்ரதாபருத்ரன்.

1290. த்யானதேவரால், மஹாராஷ்ட்ரபாஷையில் பகவத்கீதை மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

1291-1342. 3-ம் வல்லாளன். 3-ம் நரசிம்மன்குமாரன். ஹயசால வம்ச 11-ம் அரசன்.

1292. மார்க்கபோலர் என்ற ஐரோப்பியர் கேரளதேசத்தில் யாத்திரைசெய்தார். அக்காலத்து நிலைமையைப்பற்றி இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

1293. சுந்தரபாண்டியரின் மரணம். இவர் பாண்டியவம்சக் கடைசி அரசர்.

1294. ராமசந்திரன், அல்லாஉதீன்கில்ஜிஎன்ற மஹம்மதியசேனைத் தலைவரால் தோல்வியடைந்தான்.
இவர், யாதவவம்சக்கடைசி ஸ்வாதீன அரசர்.

1294. (விக்ரம 1350). ஜயந்தர். மம்மடர் காவ்யப்ரகாசத்துக்கு, ஜயந்தி என்ற உரை எழுதினார். —[ஸுபாஷிதாவளி].

1295-1323. 2-ம் ப்ரதாபருத்ரன். காகதீயவம்சத்தரசன். ஓராங்கல் ருத்ரம்மா என்பவரின் புதல்வர்.

யாதவ ராஜனான ராமசந்த்ரன் காலத்தில், டேவ ராஜ்யத்தின்மீது படையெடுத்துச்சென்றார்.
ப்ரதாபருத்ரீயம் என்ற அலங்காரசாஸ்திரம் இவர்காலத்தில் இயற்றப்பட்டது.

1309. ஓராங்கல்லில் ஆண்ட காகதிய அரசனான ப்ரதாபருத்ரன், மாலிக்காபர் என்ற மஹமதிய சேனைத்தலைவனால் தோல்வியடைந்து, தில்லி மஹமதிய சக்ரவர்த்தி (ஸுல்தான்)க்குக் கப்பங்கட்டிவரவும் நேர்ந்தது.

1310. தமிழ்த்தேசத்தில் மாலிக்காபர் படையெடுத்துவந்தார்.

1310. வீரவல்லாளதேவன், ஹய்சாலவம்சத்தரசனாயிருந்தான்.

1313. உமாபதிசிவாசாரியார், 'சங்கற்பநிராகரணம்' எழுதினார். இவர் மெய்கண்டதேவர் சிஷ்யபரம்பரையில் 4-வது.

"எழுஞ்சிறுநூறெடுத்தவாயிரம் (1235-சகம்)
வாழுநற்சகனமறுவாநிற்ப
பொற்பொதுமலிந்தவற்புதனருகி
ஆரும்விழவிற்பொற்றோரலயத்து."

—சங்கற்பநிராகரணம், [செந்தமிழ் III].

பரிமேலழகரைப்பற்றி உமாபதிசிவாசாரியார் கூறியிருக்கிறார்.

"வள்ளுவர்சீரன்பர்மொழிவாசகந்தொல்காப்பியமே
தெள்ளுபரிமேலழகர்செய்தஉரை"—[சங்கற்ப நிராகரணம்].

1317-1414. வரதாசாரியார். வேதாந்ததேசிகரின் குமாரர்.

1318. தேவகிரி யாதவவம்சக் கடைசியரசனான ஹரிபாலன் தில்லிச் சக்ரவர்த்தி முபாரக் என்பவரால் தோல்வியடைந்து சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார். இவருடன் இந்த யாதவவம்சமும் அற்றுப்போயிற்று.

1323. ஓராங்கல் மன்னனான 2-ம் ப்ரதாபருத்ரனை மஹமதியர் தோற்கடித்துத் தில்லிக்குச்சிறைகொண்டுபோனார்கள். இத்துடன் ஓராங்கல், மஹமதியர் ஆட்சிக்குச்சென்று விட்டது.

1330. சிங்கபூபாலர் (சிங்கமநாயகர்). 'ரஸார்ணவ ஸுதாகரம்' என்ற நாடகசாஸ்த்ரம் எழுதினார்.

—[சேஷகிரிசாஸ்த்'

1336. விஜயநகரஸ்தாபனம், வித்யாரண்யரால்செய்யப்பட்டது. [சகம் 1258, = தாது-௵ வைகாசி௴, சுக்லபக்ஷஸப்தமி, புதன்கிழமை].

நாமேஷ்வர்க்கே நேமிதஶகே ஶாலிவாஹஸ்யயாதா
யாதுர்யஷ்டே ஸஹஸ்ரணஸஹிதே மாஸஹஸ்ரவைஶாகநாம்நி ॥
ஶுக்லேபக்ஷே ஸப்தம ஈுயுதே ஸௌம்யவாரே ஸுலக்னே
ஸப்தம்யாம் ஸ்ரீவிஜயநகரே நிர்மமே........॥

—[சிலாசாஸனம்].

1336. (சகம்-1258). வித்யாரண்யர், விஜயநகரத்தரசரிடமிருந்து சிருங்கேரிமடத்தைத் தானசாஸனம் பெற்றார். வித்யாரண்யர்காலத்தவர்கள்:—

வேதாந்ததேசிகர்.
அக்ஷோப்யதீர்த்தர். மாத்வாசாரியாரின் சிஷ்யர்.
பத்மநாபர், மாதவருக்குப்பின் 7-ம் ஆண்டில் வந்தவர்.
நரஹரி. „ 9-ம்.
மாதவர். „ 17
அக்ஷோப்யர். „ 17

விஜயநகர ராஜவம்சாவளி.

I சங்கமன்.
- I ஹரிஹரர்
- I கம்பராஜன்.
  - II சங்கமர்.
- I புக்கார். (1376-ல் மரணம்)
  - ஹிரிய கம்பர் (1374-ல் மரணம்)
  - சிக்க கம்பர்
  - III சங்கமர்.
- முத்தப்ப.
- மாரப்ப.

—[கம்பராயசரித்திரத்துக்கு ஸ்ரீ கோபிநாதரால் எழுதிய முகவுரை].

1341. புதுவைப்பு சகாப்தம் ஆரம்பம். கொச்சிக்கு அடுத்த வைப்பன் என்றதீவில் குடியேறின முதல்வருஷம்.

1343. 4-ம் வல்லாளன். 3-ம் வல்லாளன் மகன் ஹொய்சாலவம்ச 12-ம் அரசன். இவன்தான் இவ்வம்சக்கடைசியரசன்.

1346. [சகம்-1268]. 1-ம் ஹரிஹரமஹாராஜரின் கடைசித் தானசாஸனம்.
ஹரிஹரர் தம்பி—1-ம் புக்கர்.
புக்கர் குமாரர்—கம்பனர்.
கம்பனர் சேனாபதி—கோபண்ணர்.

1347. பாமினீ ராஜ்யஸ்தாபனம். இதுவரை இப்ரதேசத்து ராஜப்ரதிநிதியாயிருந்த ஹஸன் ஷாங்கோ பாமினீஎன்றவர், கங்கா என்ற ஓர் ப்ராம்மணர் உதவியால் இந்த ராஜ்யத்தை, கல்பர்கம் (ஹஸனுபாத்) என்ற இடத்தில் ஸ்தாபித்தார். சுமார் 1480-ம் வருஷத்துக்குப்பிறகு இவ்விராஜ்யம் 5-சிறுராஜ்யங்களாகப் பிரிந்தது.

ராஜ்யங்கள்.		ஸ்தாபனகாலம்
1.	பீரார்	1484
2.	பீஜபூர்	1489
3.	அஹமத்நகர்	1490
4.	பீடார் (அஹமதாபாத்)	1492
5.	கோல்கொண்டா	1512

இவ்வைந்து ராஜ்யங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சண்டை போட்டுக்கொண்டேயிருந்தன. கடைசியாய் ஒன்று சேர்ந்து 1565-ல் தலைக்கோட்டைச்சண்டையில் விஜயநகரராஜனையும்தோற்கடித்து விஜயநகரையும்பாழாக்கின.

1347. 2-ம் ராஜராஜசேகரர். க்ஷமணகவி. ‘ப்ரபந்தகோசம்’ எழுதியவர். —[761-ஐயும் பார்க்க].

1356. (சகம்-1278) தானசாஸனம். விஜயநகரத்தரசனை சங்கமராஜனுக்காக ஜெயார் மந்திரியும், ஸாயனமாதவருடைய சகோதரருமான போகநாதரால் அளிக்கப்பட்டது.

“ஸ்ரீமதிஜனனீயஸ்ய ஸுகீர்த்திர்மாயணஃபிதா ।
ஸாயணோபோகநாதஶ்ச, மனோபுத்தீ ஸஹோதரௌ ॥
பௌதாயநம் யஸ்யஸூத்ரம், ஶாகாயஸ்யசயாஜுஷீ ।
பாரத்வாஜகுலம் யஸ்ய, ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸஹிமாதவஃ ॥
—[பராசரமாதவீய”

1361. [சகம்-1283] சம்பராயரைக்கம்பனர் தோற்கடித்து, காஞ்சீபுரத்தையும் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டார். கம்பராயர் பட்டமஹிஷியான கங்காதேவி, அவர் பராக்கிரமங்களைப்பற்றிச் சம்பராயசரிதம், மதுராவிஜயம் என்றஸம்ஸ்க்ருதகாவியங்களில் வர்ணித்திருக்கிறாள்.

1368 சிலாலிபி. புக்கராயர், ஜைனருக்கும் வைஷ்ணவருக்கும் நேசம்பண்ணிவைத்தார்.

1369 வேதாந்ததேசிகர் மரணம். (சௌமியஹு கார்த்திகைமீ)

1370–1443 மணவாளமாமுனிகள். 1770-ல் ஆழ்வார்திருநகரியில் ஜனனம்.

இவர்குரு—ஸ்ரீசைலேசர் (திருவாய்மொழிப்பிள்ளை). தென்கலையார் அநுஷ்டித்துவரும் 'ஸ்ரீசைலேசபாத்ரம்' என்பதை ஸ்ரீசைலேசமே ஸ்தாபித்தார்.

இவர்குமாரர்—ராமாநுஜர்.

இவர் பௌத்திரன்—ஜீயர் நாயனார்.

ஜீயர் நாயனாருக்குமுன் ராமாநுஜர் மரணமடைந்தார்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்:—

1. யதிராஜவிம்சதி. ஸம்ஸ்க்ருதம். ராமாநுஜரைப் புகழ்ந்து 20 சுலோகங்கள் உள்ளது.
2. உபதேச ரத்னமாலை, } தமிழ்.
3. ஆர்த்திப்ரபந்தம். }

குறிப்பு:—2வது நூல்—ஆழ்வார்களையும், அவர்கள் நூல்களையும்பற்றிக் கூறுவது.

3-வது—தனக்கு முக்திவரும்படியாய் ராமாநுஜரைப் பற்றிய ஸ்தோத்திரம்.

1370-1440. நாமதேவஸ்வாமிகள். மஹாராஷ்ட்ர பாகவதர்.

1371 கம்பராயர் மஹமதியரைத் தோற்கடித்து, அவர்களைத் தக்ஷிணத்தினின்றும் துரத்தினார்.

1371 ஸ்ரீரெங்கம் கோவிலில், ரெங்கநாதர் விக்ரஹம் மறுபடி கொண்டுவந்துசேர்த்து, ப்ரதிஷ்டையும் செய்யப்பட்டது. (மஹமதியர் உபத்திரவத்தால் அடி விக்ரஹம் திருப்பதியில் ஒளித்துவைத்திருந்ததாய்ச் சொல்லுவதுண்டு.)

வந்யப்ரியே (1293) ஸகாப்தீ = பரீதாபி ஷு வைகாசி மீ 17உ.

— { Epigraphica Indica VI. 330.
கோயிலொழுகு.

குறிப்பு:—ஆனால் பரீதாபி ஷு=1372.

1374 (சகம் 1296=ஆனந்த ஷு கார்த்திகை மீ சுக்லபக்ஷ ப்ரதமைக்குப்பிறகு) கம்பனார் மரணம்.

1376 [சகம் 1298 = நள ஷு பால்குன மீ கிருஷ்ணபக்ஷப்ரதமை ஞாயிற்றுக்கிழமை.]
கம்பனார் தகப்பன் புக்கர் மரணம். 2-ம் ஹரிஹரர் விஜயநகர அரசனானார்.

1376 நரஹரி(ஸரஸ்வதிதீர்த்தர்)ஜனனம். இவர் இயற்றிய நூல்-பாலசித்தானுரஞ்ஜனம்—காவ்யப்ரகாசம் என்ற அலங்கார சாஸ்திரத்தின் உரை. இந்நூலில் தனது பிறப்பைப் பற்றி நரஹரி கூறியிருக்கிறார். சந்யாஸ ஆச்சிரமம் நரஹரி
1385 பெற்றார். (விக்ரம 1441) தினகரர், ரகுவம்ச காவியத்துக்கு, ஸுபோதினீ என்ற வியாக்யானம் எழுதினார். வல்லபர் எழுதிய 'சிசுஹிதைஷிணி' என்ற வியாக்கியானத்தின் சுருக்கந்தான் ஸுபோதினி என்று அந்நூலிலேயே தினகரர் அறிவிக்கிறார்.

1386 [சகம் 1308=க்ஷய ஷு, கும்ப மீ, 202, பூர்வபக்ஷ த்விதியை, வியாழன், ரேவதி] சிலாலிபி. காளையார்கோவில் வடக்கூரிலுள்ள கைலாசநாதர்கோவில் அர்த்தமண்டபத்திலுள்ள ஓர் கற்றூணிலிருக்கும் லிபி. விஜயநகரத்தரசனான விருபமர் (விருபாக்ஷன்) காலத்ததைச்சேர்ந்தது. இதனால் திருப்பெருந்துறை என்பது ஆளுடையார்கோவில் தான் என்று நிச்சயமாகின்றது.

1387 ஸாயன ஆசாரியார் மரணம்.

ஸாயனர்—ரிக்வேதம் முதலான பூர்வ ஸம்ஸ்க்ருதநூல்களுக்கு உரை எழுதிய ப்ரசித்தமான வியாக்யாதா. 2-ம் ஹரிஹரராஜன் மந்திரியான மாதவாசாரியருடைய சகோதரர் ஸாயனர்.

—[Prof. Antrecht, Sewell's Forgotten Empire. 48-ம் பக்கம்.]

2-ம் சங்கமர், 2-ம் ஹரிஹரர்—இவர்களுடைய மந்திரியாய் இருந்தார்.

1391 (சகம்—1313) மாதவர் தானசாஸனம்.

மாதவர். விஜயநகரத்தரசரான புக்கர், ஹரிஹரர்—இவர்களுடைய மந்திரி. பிறகு ஸந்யாஸமும் வித்யாரண்யர் என்ற பட்டமும்பெற்று, சிருங்கேரிமடத்தில் சங்கராசார்ய ஸ்தானமும் வஹித்தார்.

1396–1408 மஹாராஷ்ட்ரதேசத்தில் 12-வருஷ [துர்க்காதேவி]ப் பஞ்சம். —[Duffs' History.]

1398 தைமர் (தாமர்லேன்) என்பவனால் தில்லிநகர் பாழாக்கப் பட்டது. தில்லி நகரத்தார் சுத்திக்கிரையானார்கள்.

1399 (15—10—1399 சிலாலிபி)

2-ம் ஹரிஹரர் மரணம்.

2-ம் புக்கர் விஜயநகரத்தரசனானர்.

1402. அபிராம பராக்ரமபாண்டியன்.

௵ வம்சாவளி.

- அபிராமன் (1402).
  - 9. பராக்ரம குலசேகரன். (1543-1550)
    - குணராமன்
    - 13. வரகுண =(அபிஷேக ராமன்) =(அபிராமன்) (1518)
  - 10. நெல்வேலிப் பெருமாள். =[சாலீவாடிபதி]. (1552-1564)
    - 11. அதிவீர ராமன். 1564.
    - 12. ஸ்ரீவல்லபன்.
- ஆஹவராமன்
  - 8. ஸ்ரீவல்லபன் [குலசேகரன்] (1534-1543)

[குறிப்பு:—இந்த வம்சாவளியும் காலக்ரமமும் இன்னும் தக்க ஆதாரங்களுடன் நிர்ணயிக்கத்தக்கது. 1422-ஐயும் பார்க்கவும்].

1406 நவம்பர்—5 [விஜயஹு]

2-ம் புக்கருக்குப்பிறகு ஷியார் சகோதரர் 1-ம் தேவ ராயர் பட்டத்திற்கு வந்தார்.

[ஹஸன் சிலேலிபி]

1413 1-ம் தேவராயர் மரணம்.

வீரவிஜயர் பட்டத்துக்கு வந்தார்.

1419 2-ம் தேவராயர். வீரவிஜயர் குமாரன்.

1422 சகம் 1345 அரிகேசரி பராக்ரம பாண்டியன் பட்டத் துக்கு வந்தான்.

—[T. A. S. I.]

பாண்டிய வம்சாவளி.

அபிராமபராக்ரமன் — ஆஹவாராமன்.

அபிராமபராக்ரமன்:
- அரிகேசரி பராக்ரமன். (1422—1466)
- குலசேகரன் (1429–1463)
  - பராக்ரமன் 1463—1506

ஆஹவாராமன்:
- ஸ்ரீவல்லபன் =(குலசேகரன்) (1534––)

[1402-ஐயும் பார்க்கவும். சந்தேகப்பட்டது].

1423. தக்ஷிணத்தில் கொடும்பஞ்சம். —[Forishta].

1429. [சகம்-1351]. குலசேகரபாண்டியன் பட்டத்துக்குவந் தான். 1463-வரை ஆண்டான்.

1431. [சகம் 1353=கலி-4532] ராயமகுடர். அமரகோசத் துக்கு உரை எழுதினர். அதில் அவர் சொல்லுவ தாவது:—

"இதானீம் சகாப்தாః 1353
ஶ்ரீவாத்ரிம்ஶத் அதிகபஞ்ச
[ஶத ?] வர்ஷோத்தர சதுஸ்ஸஹஸ்ராணி கலௌ
ஸந்த்யபாம் அதீதானி."

—[Ray on Amara. I. I. 3. 22].

ராயமகுடர் மேதினியை ஆதாரவாய்ச்சொல்லுகிறார்.
மேதினி மாதவரைச்சொல்லுகிறார்.
மாதவர் புக்கர், ஹரிஹரர் என்ற விஜயநகர அரசரின் முக்ய மந்திரி.

மாதவர் தானசாஸனம் 1391-கி. பி. சகம்-1313.

1440. கபீர்தாஸ் ஜனனம்.

இவருடைய குரு—ராமாநந்தர்.

1446. ஜூன் 24=க்ஷய-வருஷ, வைகாசிபீ, கிருஷ்ணசதுர்த்தசி, செவ்வாய்க்கிழமை ப்ரதாபதேவராயர் மரணம்.

—[ஶ்ரவண பெலகுளா சிலாலிபி].

1449. ஆகஸ்ட் 2.=சகம்-1371, சிம்மமீ சுக்லத்ரயோதசி, சனிக்கிழமை, உத்திராடம்,—வீரப்ரதாப நரேந்திர இம்மடி தேவராயர்கொடுத்த தானசாஸனம்.

—[கஞ்சிச்சிலாலிபி].

[அருணகிரிநாதர் இவரைப்பற்றித் திருப்புகழில் பாடியிருக்கிறார்].

இவர்காலத்தவர்—

1. வில்லிபுத்தூரார்.
2. இரட்டையர்.
3. காளமேகம். [13-செந்தமிழ் 278].

1450. ரத்னநந்தி, பத்ரபாகுசரித்ரம் எழுதினார்.

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர்,
பி. ஏ., பி. எல்.

ஸ்ரீ:

இந்திரவிழா.

நம் பரதகண்டம் முற்காலத்தில் நாகரிகங்களாற் சிறந்துவிளங்கிற்று என்பது யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தகுந்த விஷயமாம். அப்பரதகண்டத்தின் ஒரு பகுதியாகிய நம் தமிழ்நாடு நாகரிகத்திற்கே பிறப்பிடமாயிருந்ததுஎன்று கூறுவது தக்கதேயாம். தமிழ்நாடு, அரசியல் கல்வி போர்த்தொழில் சிற்பம் வாணிபம் கைத்தொழில் முதலியவைகளில் ஒருகாலத்து இணையற்றதாகவிளங்கிற்று. அதாவது இற்றைக்கு 2000-வருஷங்களுக்குமுன் அத்தகைய மகோன்னதநிலையிலிருந்தது என்பது சரிதவாசிரியர் பெரும்பாலார்கொள்கை. அதற்குப்பின்னர்த் தமிழ்நாடு தன் நாகரிகத்திற் சிறுகத்தொடங்கி வர்சனையால்மாத்திரம் நாகரிகமுடையது என்னும்படியிருந்துவருகின்றது.

மேலேகூறிய அந் நாகரிகச்சின்னங்கள் பல இறந்தொழிந்தனவாயினும், அவை தமிழ்நாட்டில் இத்தன்மைவாய்ந்திருந்தன என்பதை இப்பொழுது நம் பண்டைத்தமிழ்நூல்கள் நமக்குத்தெரிவிக்கும் பெருஞ்சாதனமாயுள்ளன. அவற்றிலுள்ள ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து புலப்படுத்தல் தமிழ்மக்களது கடமையாம். அங்ஙனம் பண்டைநூல்களிற்கூறப்பட்ட விஷயங்கள் பலவற்றுள்ளும் இப்பொழுது நாம் எடுத்துக்கொண்ட இந்திரவிழா என்பதும் ஒன்றும்.

அவ் விந்திரவிழா என்பது ஒருகாலத்தில் இப்பரதகண்டம் முழுதும் செய்யப்பட்டுவந்த ஒரு மஹோத்ஸவமாம். அவ்விழா தேசத்தின் க்ஷேமத்தின்பொருட்டு (மழைமுதலியன சிறத்தல்வேண்டி)த் தேசத்துக்குடிகளாலும் அரசர்களாலும் இயற்றப்பட்டுவந்ததாம். இந்திரவிழாஎன்றால் இந்திரனைக்குறித்துச்செய்யப்படும் மஹோத்ஸவம் என்பது பொருளாம். அவ் விழாவினுக்கு அதிதேவதை இந்திரனேயாம். பலவிதமான சிறப்புக்களும் இந்திரனை ஆவாகனம்பண்ணியிருக்கும்பொருளுக்குச்செய்யப்படும். அவ்விழா இந்திரகோடணை, இந்திரத்வஜம், புருஹூதத்வஜம் முதலிய பல பெயர்களைப்பெறும். முற்காலத்தில் நாவலந்தீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால்வருந்தீங்கைப் பரிகரித்தற் பொருட்டு, சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம் (சம்பாவதி) அவ் விழாவ

இந்திரன்பொருட்டுச்செய்தமையால் அது தீவகச்சாந்தியென்றும் பெயர் பெறும். அவ் விழா தமிழ்நாட்டில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் செய்யப் பட்டுவந்ததாகச் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய தமிழ்நூல்கள் கூறுநிற்கும். அதுபோலவே வடநாட்டிற் பெரும்பாலான இடங்களிற் செய்யப்பட்டுவந்தனவாக வடமொழிநூல்களும் கூறும். அவ் விழா வினைத் தென்னாட்டில் முதன்முதல் அகத்தியமுனிவர் ஏவலால் தூங் கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன் என்னும் சோழன் தொடங் கிச்செய்தனன். அகத்தியமுனிவர் அவ் வரசனிடம்சென்று நீ நமது நாடு செழித்தற்பொருட்டு இந்திரவிழாவினைச்செய்தல்வேண்டும் எனச் சோழன் முனிவர்கூறியவாறே செய்யக்கருதி அவ் விழாவிற்கு இந்திர னையே நேரில் அழைத்துவரவேண்டும் என்றுகொண்டு இந்திரனிடம் சென்று அவனைவணங்கி "இந்திரனே! நான் பூமியில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் பெரியோர்களின் கருத்துப்படி இந்திரவிழாச்செய்வேன். அக்காலத்து அவ் வுத்ஸவத்திற்கு நீயே நேரில்வந்து உன்பொருட்டுச் செய்யப்படும் வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவ் விழாவினைச்சிறப்பித் தருள்க" என்று வேண்டினன். இந்திரன் அவ் வரசன் கூறியதற்கு இணங்கி அவ்வண்ணமே விழாவிற்குவந்தனன். அதுமுதல் அவ்விழா சோழவரசர்களாற் செய்யப்பட்டுவந்தது.

இவ் விழா தமிழ்நூல்களாகிய மணிமேகலையினும் சிலப்பதிகாரத் திலும் மிகச் சிறப்பாகக்கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் கருத்தை எடுத்துத்தருகின்றேன். அதனால் அவ் விழாவின் வரலாற்றின் பெரும் பாகம் அறியவரும் என்று கருதுகின்றேன். மணிமேகலையில், "அவ் விழாக் கொடியேறுவதன்முன் பல சமயவாதிகளும், சோதிடம்வல் லோர் முதலியவர்களும், மரக்கலம்தரும் செல்வப்பொருட்டால் வந்த பரதேசவாசிகளும், அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர் தூதுவர் சார ணர்முதலியவர்களும், கரணத்தியலவர் கருமவிதிகள் கனகச்சுற்றம் கடைகாப்பாளர் நகரமாந்தர் படைத்தலைவர் யானைவீரர் இவுளிமறவர் முதலியவர்களும், ஒன்றாகக்கூடி நாம் இந்திரவிழாவை மறப்பின் பட் டினப்பாக்கம், மருவூர்ப்பாக்கம் என்னும் இரண்டிற்குமிடையேயுள்ள நாளங்காடியிடத்துப்பூதம் மிக்க இடும்பையைச்செய்திடும்; தவம் மறந்தொழுகும் தன்மையிலாளர், அவமறந்தொழுகும் அலவைப் பெண்டிர், அறைபோகமைச்சர், பிறர்மனைநயப்போர், பொய்க்கரியாளர்,

புறங்கூற்றுளர் ஆகிய இவர்களைப் புடைத்துண்ணும் சதுக்கப்பூதம் நகரத்திற் பொருந்தாதாயிடும். அவ் விழாவினையியற்றின் அரசனுக்கு மிகப்பெரியபூமி கைகூடும் ; ஆதலின் அவ்விழாவினைத்தொடங்குக என்று கூறவே; முரசுகடிப்பிடும் முதுக்குடிப்பிறந்தோன் ஒருவன் அந் நகரத்து வச்சிரக்கோட்டத்தின்கண் வைக்கப்பட்டுள்ள மணமுரசை யானையின்பிடரியிலேற்றி, முதலில் திருவிழைமூதூர்வாழ்க, வானமும் மாரிபொழிக, மன்னவன் கோணிலைதிரியாக்கோலோனுருக என்று வாழ்த்தி நகரமாந்தரை முன்னிலைப்படுத்தித் தீவகச்சாந்தியாகிய அவ் விழாநடக்குங்காலத்தில் இந்திரனோடுங்கூட அவ்விடத்துள்ள தேவர் களும் இந்த நகரத்தைநினைந்து பொன்னகர்நீங்கி இங்கேவருவார்கள் என்பது பெரியோர்கள் துணிபொருளாதலின், அவ் விழாநடக்கும் இருபத்தெட்டு நாட்களிலும் குற்றமற்ற சபைகளிலும் தோரணங்கட் டப்பட்ட வீதிகளிலும் பூரணகும்பமும் பொற்பாலிகைகளும் பாவை விளக்கும் ஆகிய இவற்றைப்பரப்புமின்; காயாகிய குலையையுடைய கமுகமரத்தையும், வாழைமரத்தையும், பூவையுடைய வல்லிக்கொடி யையும், வஞ்சிக்கொடியையும், கரும்பையும் நடுமின் ; திண்ணைகளில் வரிசையாயுள்ளதூண்களில் முத்துமாலைகளை வரிசையாகத்தொங்க விடுங்கள்; சிறப்புமிகுந்த மூதூர் வீதிகளிலும்,மன்றங்களிலும் பழைய மணலை எடுத்துவிட்டுப் புதுமணலைப்பரப்புமின்; பலவகைப்பட்ட கொடி களையெல்லாம் மாடத்திலும் வாயிலிலும் பறக்கும்படிகட்டுங்கள்; பரம சிவன் முதலாகச் சதுக்கப்பூதம் வரையிலுள்ளதெய்வங்களின் கோயில் களில் அந்தணர்கள் அவ்வத்தெய்வங்களுக்குரிய சிறப்புக்களைச் செய் யட்டும்; கீழே மணற்பரப்பப்பட்டுப் பந்தர்போடப்பட்ட இடங்களிலும் பொதியில்களிலும் புண்ணியநல்லுரையறிவீர் பொருந்துமின்; வித்தியா மண்டபத்தின்கண் சமயசாத்திரங்களையறிந்தவர்கள் தம் மதக்கொள் கையைப்பற்றிப் பிரசங்கம் செய்யட்டும்; பகைவர்களோடாயினும் பகைமுதலியவற்றைச்செய்யாதீர்கள். என்று விழாவினை நகரமருங்கு அறைவான்" என்று மிகவும் தெளிவாகச்சாத்தனூர்என்னும் புலவர் கூறியிருக்கிறார். அதுபோலவே சிலப்பதிகாரத்தில் இன்னும் சிறிது விளக்கமாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருக்கின்றனர். அது:—

"மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம் என இரண்டுகூறுபட்டன நடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய நாளங்காடித்தெருவின்கண் செ

ருந்திய வேலையுடைய முசுகுந்தன் என்னும் மன்னனுக்குவரும் இடை
யூற்றை ஒழிப்பாய்எனத் தேவர்கோன் ஏவுதலானே அத்தேவருலகி
னின்றும்போந்து அந்நாண் முதலாகப் பலிகொண்டுபோதும் பூதத்தி
வாயிற் பலிப்புடைகையிடத்துச் சித்திரையாதம் சித்திரைநாளோடு நிறை
மதிசேர்ந்தநாளிலே மறக்குடிப்பெண்டிர்கள் புழுக்கல் முதலியவற்றை
யுகுத்து எம் மன்னனுடைய நிலமுழுதும் பசி முதலியனநீங்கி வசி முத
லியனசுரக்க என வாழ்த்தித் துணங்கையாடுவர்; குரவையாடுவர்;
அணங்கெழுந்து ஆடுவர். வீரர்கள் அப் பலிப்புடைகையிடத்துச்சென்று
தம்மைத்தாமே பலியிடுவாராய்த் தமதுசிரத்தையரிந்து பூதத்துக்கு
எதிரில்வைத்துக் குறையுடல்களாற் கூத்தாடுவார்கள். வெள்ளிடை
மன்றம், இலஞ்சிமன்றம், நெடுங்கல்நின்றமன்றம், பூதசதுக்கம், பாவை
மன்றம் ஆகிய இவ்விடங்களிலும் பலிக்கடன்செலுத்தியபிறகு வச்சிரக்
கோட்டத்திலிருக்கும் முரசை எடுத்து யானையினது பிடரியில் ஏற்றி
வெண்ணிறம்பொருந்திய ஐராவதம்நிற்கும் கோயிலிலேசென்று விழ
வின்முதலும் முடிவும்சாற்றித் தருக்கோட்டத்தின்முன்னர் அட்ட
மங்கலத்தோடும் ஐராவதம் எழுதிய கொடியைத் துறக்கத்தேசெல்ல
எடுத்து ஐம்பெருங்குழுவும் எண்பேராயமும் அரசகுமாரரும் பரதகுமா
ரும் ஒன்றுசேர்ந்து மிகப்பெரிய ஞாலத்தின்கண்ணே தமதான அர
சியல் மேம்படுவான்வேண்டிக் காவிரியாற்றுக்குச்சென்று அவ்விடத்தி
லுள்ள சங்கமத்துறையினின்றும் நீரைப்பொற்குடத்தாலெடுத்து ஆயிரத்
தெட்டு அரசர்கள்தலையிற் சுமந்துகொண்டு நம்படிசெய்து எம் மன்
னன் கொற்றங்கொள்வானாக என்று வாழ்த்தி அந்நீரால் இந்திரனை
மேலேகூறிய அரசகுமரர்முதலியவர்கள் மஞ்சனமாட்டுவார்கள். அக்
காலை பரமசிவன்கோயில், முருகவேள்கோயில், பலதேவன்கோயில்,
நெடுமால்கோயில், வாசவன்கோயில் ஆகிய இவ் விடங்களில் பிரமனால்
அருளப்பட்ட வேதத்திற்சொன்ன முறைப்படி ஓமங்கள்நடக்கும். நால்
வகைப்பட்ட தேவரும் பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களும்என வேற்
றுமைதெரிந்து வகுக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுளரது விழவு
சிறக்கும் ஒருபக்கம். அறவோர்பள்ளி முதலியவற்றிலெல்லாம் தருமம்
போதித்தலும், புராணம்படித்தலும், பிறவுமாகியசெய்கைகள்மிகும் ஒரு
க்கம். அரசன் மிகவும் அருளுடன் தன் பகையரசர்களையும் குற்ற
ளையும் தளையவிழ்த்துச்சிறைவீடுசெய்வன். குழலும்தோலும்
ட்டமும் என்னும் இவற்றை இசைக்கவல்ல புலவர்களாலே

அளந்தறிதலரிய சிறப்பையுடைய இசைகள்மிகும். இங்ஙனம் நடப்பதால் கங்குலும் பகலும் முழவின்கண்கள் அடங்குதலின்றிக்குறுந் தெருக்களும் நெடுந்தேர்வீதிகளும் இந்திரவிழாவாற் களிப்புமிகும். அப்பொழுது அந்நகரத்தில் நாடகமாக்கள் பலவிடங்களிலும் நாடகம் நடிப்பார்கள். இங்ஙனமாக இவ்விழா இருபத்தெட்டுநாட்செய்யப் பட்டு முடிவில் யாவரும் கடலாடுதற்குச்செல்வார்கள். அதற்கு நகர முழுதுமே திரண்டுசெல்லும்," என்பதாம்.

இங்ஙனம் தமிழ்நாட்டில் தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியனால், தொடங்கப்பட்டுச் சோழவரசர்களாற் செய்யப்பட்டுவந்தது போலவே, சேதிதேசத்தில், உபரிசரவசு என்னும் அரசனால் நடத்தப் பட்டுவந்ததாக இதிஹாசமாகிய ஸ்ரீமஹாபாரதம் கூறுநிற்கும். மேலே காட்டிய தமிழ்நூல்களில் விளக்கமாகக்கூறியிருப்பதுபோலவே வியாச பாரதத்திலும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது:—

*"சேதிதேசத்தில் வசு என்னும் பெயருள்ள அரசன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் காட்டிற்சென்று சிறந்த தவத்தில் பிரவர்த்தித் தான். அதனை இந்திரன்கண்டு வசுவே! நீ இந்தத்தவத்தை விட்டுவிடு; உன் குலத்திற்குரிய தர்மமாகிய குடிகளைப்பாதுகாத்தலைச் செய்வாய்; அதனால் நீ மேலான உலகங்களையடைவாய். நான் உனக்குத்தோழன். நான் உனக்கு, யாவருக்கும் கிடைப்பதற்கருமையான ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கக்கூடிய ஸ்படிகமயமான விமானத்தையும், ஜயத்தைத்தரத் தக்கதும்,யுத்தங்களில் ஆயுதங்களாற் காயங்கள்படாமற் காப்பாற்றுவது மான தாமரைப்பூக்களையுடைய வைஜயந்தி என்னும் மாலையையும் தருகின்றேன்; பெற்றுக்கொள். என்றுசொல்லிக்கொடுத்துப் பின்னும் நல்லவர்களைக் காப்பாற்றற்குரிய மூங்கிற்கோல் ஒன்றனையும் கொடுத் தான்.

†அதன்பின் சேதிதேசத்து அரசன் இந்திரன்கொடுத்த ஆபரண மாகிய வைஜயந்திமாலையை அணிந்துகொண்டும், அவனாற் கொடுக்கப் பட்ட அந்தவிமானத்தில் ஏறிக்கொண்டும் நகரத்திற்குப்போனான். அப் போது பூமியில் இந்திரனைப் பூஜிப்பதற்காக அந்தராஜா அந்

* ஆதிபர்வம், 64-வது அத்யாயம்.

† ஸ்ரீ உ.வே. ம. வீ. இராமாநுஜாச்சாரியர். வியாசபாரதமொழி

சோலுக்கு எல்லா உத்ஸவங்களிலும் சிறந்த நகரப்பிரவேசம் என்னும் உத்ஸவத்தைச் செய்வித்தான்......அதுமுதல் இன்னமும் அந்தராஜா நடத்தினபடி எல்லா ராஜசிரேஷ்டர்களும் மார்கழிமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்தில் கோலுக்கு நகரப்பிரவேசத்தைப் பெரியயாகமாகச்செய்கின்றனர். அதற்குமறுதினம் அந்தக்கோலைப் பொற்கிங்கிணிகளாலும், சந்தனங்களாலும், புஷ்பமாலைகளாலும், ஆபரணங்களாலும் அலங்காரஞ்செய்து ராஜாக்கள் எடுத்துநாட்டுகின்றனர். புஷ்பமாலைகளால் சுற்றப்பட்டதும், முப்பத்திரண்டுசாண் அளவுள்ளதுமாகிய அந்தக்கோலைத்தூக்கிச் சுவர்ணமயமான வஸ்திரங்களை அந்தக்கோலுக்குச்சுற்றி வஸ்திரங்களினாலும் அன்னபானங்களினாலும் பிராம்மணசிரேஷ்டர்களைத் திருப்தி செய்வித்து அவர்களாற் புண்யாஹவாசனஞ்செய்வித்து ஆரோகஜம் உயரம் இருக்கும்படி பள்ளத்தில் அந்தத்துவஜத்தை நாட்டுகின்றனர். அந்தக்காலத்தில் சங்கங்களும் பேரிகளும் மிருதங்கங்களும் வாசிக்கப்படும். மஹாத்மாவான உபரிசரவசுவினிடம் அன்பினால் தானேகோல் வடிவமெடுத்துக்கொண்டுவந்த பகவானாகிய இந்திரன் அந்தக்கோலில் பூஜிக்கப்படுகிறான். மாணிபத்திரன் முதலிய யக்ஷர்களும் தேவர்களுடன்கூடப் பூஜிக்கப்படுகின்றனர்: வேண்டுகிறவர்களுக்கு அநேகவிதமான தானங்களைக்கொடுத்து இஷ்டமித்திரர்களுடன் புஷ்பமாலைகளாலும், பலவித ஆடைகளாலும் அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு ராஜாவின் ஆக்ஞையினால் ஜலம் நிரம்பிய அநேகம் தோற்றுருத்திகளைக்கொண்டு விளையாடி ராஜாவைக்கண்டு வேடிக்கையான பேச்சுகளைப்பேசி நகரத்துஜனங்களும் கிராமத்து ஜனங்களும் விளையாடுகின்றனர். ஸூதர்களெனப்பட்ட பௌராணிகர்களும், ராஜாவைப்பற்றிய தோத்திரங்களைப்பாடுகின்ற மாகதர்களும், நாடகம்ஆடுகிறவர்களும், நர்த்தனஞ்செய்கின்றவர்களும் சந்தோஷிக்கின்றனர்......அந்த உபரிசரராஜாகாலத்தில் எல்லோரும் சந்தோஷமாகப் பெரியஉத்ஸவத்தைச்செய்தனர். அப்போது சேதிதேசத்தரசனான உபரிசரவசு அந்தப்புர ஸ்திரீகளோடும், மந்திரிகளோடும் எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டும், சுவர்ணமயமான பீதாம்பரங்களை யுடுத்துக்கொண்டும், உயர்ந்த ஜாதி [illegible]கம்பூசிக்கொண்டும் சந்தோஷமாக இருந்தான்” என்பதாம்.

இவ்வனம் தமிழ்நூல்கள்கூறியதும் வடநூல்கள்கூறியதும் சிற்சில [illegible]மாறுபடுவதுதவிர மற்றவிஷயங்கள் பெரும்பாலும் ஒத்

திருப்பதனால் அவ்விழா ஒருகாலத்து இப்பரதகண்டத்தில் பெரும்பாலான இடங்களில் ஒரேவிதமாகச்செய்யப்பட்டுப் பிற்காலங்களில் சிற்சில மாறுபாடுகளுடன் நடைபெற்றுவந்தது என்பது தெளிவாம்.

அவ்விழா தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியனால் தமிழ்நாட்டிற்செய்யப்பட்டுப் பின்னர் அவன் பரம்பரையோரான சோழர்களால் வருடந்தோறும் கொண்டாடப்பட்டுவந்ததாம். அவ்விழாவினைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக்கூறுமிடத்து விழா ஆரம்பிக்குமுன் அரசன் முதலாயுள்ள நகரமாந்தரனைவரும்ஒன்றுகூடிப் பூதங்களுக்குப்பலியூட்டி யானைமேல் முரசவாத்தியத்தை யேற்றி விழாக்கொடியேறுவதைச் சாற்றிக் காவிரியாற்றிற்குச்சென்று அக் காவிரியினின்றும் ஆயிரத்தெட்டுக்குடம் தீர்த்தம் அரசர்களாற் கொணர்வித்து இந்திரனை ஆவாகனம்பண்ணியிருக்கிற பொருளில் திருமஞ்சனம்செய்வார்கள். அந்த உத்ஸவம் இருபத்தெட்டுநாள் நடக்கும். அக்காலத்தில் நகரமாந்தரனைவரும் தங்களை யாடையணிகளால் அலங்கரித்துக்கொள்வார்கள். நகர வீதிகள் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். கோயில்களிலெல்லாம் ஓமங்கள்நடக்கும், சாஸ்திரங்களையறிந்தபெரியோர்கள் தாம்கற்ற கல்விகளைப்பற்றிப் பொதுஇடங்களிற்சென்று பிரசங்கிப்பார்கள். அக்காலத்தில் கோபம், பகைமுதலியவற்றைக் கொள்ளக்கூடாது. தெருக்களிற் கூத்துக்கள் நடைபெறும். நாடகவரங்குகளில் நாடகமடந்தையர் தாம்கற்ற பரதசாஸ்திரத்தை அவையோர்கண்களிக்குமாறு நடித்துக்காட்டுவார்கள். விழா முடிவின்கண் யாவரும் நீர்விளையாடிக் களிப்பார்கள்.

இவ்விதம் அவ்விழாவினைக்கொண்டாடுவதால் அரசர்கள் தம் பகைவர்களைவென்று விசாலமானபூமியையடைவார்கள். அரசர்களும் ஜனங்களும் இவ் விழாவினைக்கொண்டாடுவாராயின் அவர்கள் தேசங்கட்கும் அவர்களுக்கும் ஜயமும் சம்பத்தும் உண்டாகும். அப்படியே தேசம் செழுமையாகவுமிருக்கும். அநேகவிதமான பயிர்கள் கெடுதியில்லாமல் உண்டாகும். ராக்ஷசர்களும் பிசாசர்களும் அவற்றிற்கு எவ்விதத்திலும் கெடுதிசெய்யமாட்டார்கள்; என்று நம்பி அவ்விழாவினை அரசர்களும் நகரமாந்தரும் வருடந்தோறும் அவ்விழாக்கொண்டாடப்படுங்காலத்தில் அதனைமறவாமல் கொடியேற்றி உத்ஸவத்தை வெகுசிறப்பாக நடத்துவார்கள்.

அவ் விழா காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்பியன்முதல் கரிகாற்சோழன்வரையிலும், இடையூறு ஒன்றுமின்றி ஒழுங்காகச்செய்யப்பட்டுவந்தது. அக் கரிகாற்சோழனுக்குப்பின்னர்க் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையாண்டுவந்த நெடுமுடிக்கிள்ளி என்னும் சோழன் அவ் விழாவினைச்செய்யவேண்டுங்காலத்துச் செய்யாமையால் இந்திரனுக்குக்கோபமுண்டாகி அவ் வரசன் ஆண்டுவந்த காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கடல்கொள்ள ஏவினன். அவ்வரலாறு:-

நெடுமுடிக்கிள்ளி என்னும் சோழன் இளவேனிற்காலத்து ஒரு நாள் ஒரு பூஞ்சோலையையடைந்து வசித்தனன். அங்கே ஒரு மடந்தை யாருமில் ஒரு சிறைத்தமியளாக நின்றனள். அரசன் அவளைக்கண்டு மயக்கங்கொண்டு அவளோடுமருவி மகிழ்வானாயினன். இங்ஙனம் மாதமொன்று சென்றது. ஒருநாள் அவள் அவனுக்குந்தெரியாமல் தன்னிடமடைந்தனள். அரசன் அவளைக்காணாதுப் பலவிடங்களிலும் தேடிக்கொண்டிருந்தனன். அப்பொழுது சாரணரொருவர் அரசன் எதிரிற் றோன்றினர். அரசன் அவரைவணங்கித் தன்னோடுசேர்ந்திருந்தமாதை அவர்கண்டனரோ என்று வினவினன். அவர், "அரசே! நான் அவ்வணங்கு இப்பொழுதுசென்றவிடமறியேனாயினும் அவளுடைய முன்னிகழ்ச்சிகளை யறிவேன். நாகநாட்டிற்கரசன் வளைவணன் என்பான்; அவன் மனைவி வாசமயிலை என்பாள்; அவ் விருவர்க்கும் பிறந்தவள்தான் நின்னோடு இதுவரையில் இருந்தவள். அவள் பெயர் பீலிவளை என்பது. அவள் பிறந்தகாலத்துச் சோதிடங்கூறுவோர் 'இப் பெண் சூரியகுலத்து அரசன் ஒருவனோடுசேர்ந்து கருவுற்றுவருவாள்' என்றுகூறினர். அங்ஙனமே நின்னோடுவந்து கலந்து கருவுற்றுச்சென்றனள். இனி அவள் வாராள். அவள்பெற்றபுதல்வனே வருவன். அரசனே நீ வீணே புலம்பல்வேண்டா. நீ இந்திரவிழாவை மறவாதியற்றிவரின் உனக்கு நன்மைபலவுண்டாம். அன்றி அதனைமறப்பின், நின் நகரம் கடலாலழிவுறும். ஆதலின் இந் நகரம் கடல்வயிறுபுகாமல் இந்திரவிழாவை மறவேல்" என்று கூறிச்சென்றனர். அங்ஙனமே சில நாட்கள் சென்றபின்னர் அப்பீலிவளை ஆண்மகவைக் கருவுயிர்த்தனள். அப்பொழுது அவள் இருக்குந்தீவிற்குக் கம்பளச்செட்டி என்பவனுடைய கலம்வந்தது. அவள் தன்மகனைக் கம்பளச்செட்டியிடம் கொடுத்து நீ இவனைச் சோழவரசனிடந்தந்திடுக என்று கூறியனுப்

பினள். அவரும் அம் மகவைப்பெற்றுக்கலமுகைத்துக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின்கண் கரையணித்தாகவருகையில் கலம் கவிழ்ந்தது. உடனே யாவரும் அரசகுமாரனைத்தேடினர். காணவில்லை. அச்செட்டியரசனிடம்சென்று அவன் மகனைப்பற்றிக் கூறலும் அவன் தன் மகனைத்தேடிக்கொண்டு கடற்கரைசென்றனன். அப்பொழுது இந்திரவிழாச்செய்யப்படவேண்டியகாலம். அரசன் தன் மகன்மேலேயே மனத்தைச்செலுத்தி விழாச்செய்தலை மறந்தனன். தனக்குரியவிழாச் செய்யப்படாமையால் இந்திரன் கோபித்து அந்நகரைக்கடல்கொள்க என்று ஏவினன். அப்பொழுது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்மேல் கடல் பொங்கிச்சென்று அதனையழித்தது" என்பதாம்.

அவ்விழாவினைச்செய்யாததால் நேர்ந்தகேடு மிகப்பெரிதாகக் காணப்படுகின்றது. காவிரிப்பூம்பட்டினம் அழிந்ததற்குக்காரணம் அவ்விழாச்செய்யப்படாமையே என்று மணிமேகலை கூறுகின்றது. அதாவது நெடுமுடிக்கிள்ளியென்பவன்காலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல்வாய்ப்பட்டது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நெடுமுடிக்கிள்ளியே கிள்ளிவளவன், வென்வேற்கிள்ளி, மாவண்கிள்ளி, வடிவேற்கிள்ளி என்று மணிமேகலையில் பலவிடத்தும் வழங்கப்பெறுவன். இவன் காரியாற்றில் பெரும்போர்நிகழ்த்தினவன் என்று நூல்கள்கூறும். இவன் கடைச்சங்கத்திறுதியில் இருந்த உக்கிரப்பெருவழுதி என்பவனுக்கு ஒருதலைமுறைமுந்திச் சோழதேசத்தையாண்டவனாகக்கருதப் படுவான். ஆதலின் இவன்காலம் கி. பி. இரண்டாம்நூற்றாண்டின் இடைப்பட்டகாலமாகக்கொள்ளலாம். எனவே இரண்டாம் நூற்றாண்டில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் அழிவுற்றதாம். அப்பொழுது அரசன் காரிப்பூம்பட்டினத்தைவிட்டுக் காஞ்சிநகரையடைந்தனன். காவிரிப் பூம்பட்டினம் அழிவுற்றதோடு அவ்விழா நடத்தப்படாமல் நின்றது என்பதை மணிமேகலை சிலப்பதிகாரங்களுக்குப்பின் வந்துள்ள நூல்களில் அவ்விழாவினைப்பற்றிய கூற்றுக்கள் ஒன்றுமில்லாமையே வலியுறுத்துவதாம். எனவே இவ்விழா இரண்டாம்நூற்றாண்டுடன் தமிழ்நாட்டில் நடத்தப்படாமல் நின்றுவிட்டது. ஆதலின் அவ்விழாவினுக்குக்கடையெல்லையாக இரண்டாம் நூற்றாண்டினையே கூறலாம்.

இனி அதன்தொன்மையையாராயுமிடத்து அவ்விழா தமிழ்நாட்டில் தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியனால் முதல்முதல் நடத்

தப்பட்டது என்று முன்னர்க்கூறினும். அவ்வரசன் தமிழர்களால் மிக்க பழமையானவன் என்று கருதப்படுபவன். அவன் காலத்தையறிவது கூடாதகாரியம். ஆதலின் அவ்விழா நமது சரிதவாசிரியர்கள் காலத்துக்கும் எட்டாத மிக்க பழமைபொருந்திய அரசன் ஒருவன் காலமுதல் தமிழ்நாட்டிற்கொண்டாடப்பட்டுவந்தது என்று நாம் கொள்ளவேண்டும். அன்றியும் வடநாட்டில் அவ்விழாவினை நடத்திய உபரிசரவசு என்பவன் மிக்க பழமையானவன் என்பது சரிதவாசிரியர்கள் ஒப்புக்கொண்டவிஷயமாம். எவ்விதத்திலும் அவ்விழா இப்பரதகண்டமுழுவதிலும் மிக்க பழமையானகாலமுதற்கொண்டு நடைபெற்றுவந்ததாம்.

இனி அவ்விழா முதலில் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றதா! வடநாட்டில் நடைபெற்றதா? என்று ஆராயுமிடத்து அது தமிழ்நாட்டில் சோழர்களது தலைநகரமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினம் ஒன்றில்மாத்திரம்தான் நடைபெற்றதாகத்தமிழ்நூல்கள்கூறுகின்றனவேயன்றி மற்றைச் சேரபாண்டியநாடுகளில் நிகழ்ந்ததாக நூல்களாற் றெரியவில்லை. வடநாட்டிலோ பலபல விடங்களில் நடந்துவந்ததாகப் பலநூல்களாலும் குறிப்பாகவும் விளக்கமாகவும் தெரிகின்றது. பெரும்பாலும் வடநாட்டிலும் ஒரோவிடத்துத்தமிழ்நாட்டிலும் நடந்த அவ்விழாவினுக்குப் பிறப்பிடம் வடநாடு என்றுகொள்வதே பொருத்தமுடையதாம். வடநாட்டிற்பிறந்த அது வடநாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தமுனிவரான அகத்தியரால் குடிகளின் க்ஷேமத்தின்பொருட்டு ஏவப்பட்டுத் தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியன் தொடங்கினான் என்று கருத இடமுண்டாகிறது.

இனி "கோபாலர்கள் இந்திரனுக்கு வருடந்தோறும் செய்யும் சிறப்பினைக் கண்ணன் தன்பொருட்டுச்செய்யும்படிகூற அவர்கள் அவ்வண்ணமேசெய்ய இந்திரன் வெகுண்டு அவர்களுக்கு மிகுந்த இடையூற்றினையுண்டாக்கினான். அவற்றையெல்லாம் கண்ணன் காத்தருளினன்" என்னும் வரலாறு இந்திரவிழாவினையே குறிக்கும் என்று கருதலாம்,

இந்திரனுக்கு விழா நடத்தப்பட்டுவந்ததுபோலவே தமிழர்கள் இவ்வுலகத்தை முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என நானிலமாகப் பிரிவுசெய்து முல்லையில் மாயோனையும், குறிஞ்சியில் முருகவேளையும்

மருதத்தில் இந்திரனையும், நெய்தலில் வருணனையும் கடவுளர்களாகக் கொண்டு தனித்தனி விழாவுசெய்து வழிபட்டுவந்தனர் என்று தொல்காப்பியம் முதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்கள் கூறும்.

இந்திரவிழாவைப்பற்றி மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் இவ்விரண்டும் மிக்க அழகாக வருணித்துச்செல்வதுடன் நகரம் அலங்கரிக்கப் படுவது கடலாடுவது முதலியவற்றை மிக அழகாக எடுத்துக்கூறுகின் றதை அறிஞர்கள் அவற்றிற் கண்டுமகிழ்வாராக.

கூ. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்.

உ

சேதுபூசித்தபடலம்.

என்பனபலவுமந்தவேந்திழைக்கினிதுகூறித்
தன்பெருஞ்சேனையோடுந்தம்பியுமாக்கர்கோனும்
பொன்பொருவிமானந்தன்மேற்போகின்றபோதுமிக்க
வின்புடையிராமன்வேலைக்கிப்புறத்திழிந்தென்செய்வான்.

வேறு.

கப்பையெனுங்கன்னியையுங்கந்தமாதனந்தன்னில்
அப்பொழுதேதிருவணைக்குச்சாவலாயங்கிருந்திச்
செப்பரியசிலையாலேதிருவணையைவாய்கீறி
ஒப்பரியாள்தன்னுடனேஉயர்சேனைக்கடலுடனே.

வேறு.

வேந்தர்வேந்தனும்வேலையின்கரையினில்வரலே
வாய்ந்தசாலையும்வந்ததுதானவணகல
வேந்துதோள்புயத்திராமனுமிலக்குவன்றானும்
வாய்ந்தசீதையும்விமானமும்வானரவேந்தும்.

நின்றபோதினில்கிரிலாவகத்தியன்முதலோர்
குன்றுபோல்புயத்திராகவன்றனைவந்துகுறுக
நன்றுநும்வரவென்னவேநாதனும்வணங்கி
வென்றிவேந்தனும்வேதியர்தம்மொடும்வியந்து.

சேதுவின்கரைசேர்ந்தவத்திறல்புனைபிராமன்
ஏதுவிந்தலமெனக்குறுமுனிவனைக்கேட்ப
வாதராசனும்வாசகிநாதனுமலைந்த
போதுவந்ததிப்பொன்னகரென்றவன்புகன்றான்.

புகன்றவன்றனைப்பூங்கழலிராகவன்சாயை
யகன்றதாரணைக்குறுமுனிபுரையெனவவனும்
பகர்ந்ததேவரும்பாற்கடற்பள்ளியான்பரமன்
புகுந்ததிவ்வழிப்பூவில்வந்தவனுமற்றியாரும்.

இருப்பதித்தலமாயையாலிராவணன்சாயை
அருத்தியின்றியேயகன்றதென்றருண்முனியறையப்
பெருத்ததோளுடையண்ணலும்பிரியம்வந்தெய்திக்
கருத்துமற்றினியுரையெனக்குறுமுனிகழறும்.

இந்தமாநகர்தன்னிலேயிறைவனையருச்சித்
துந்தன்மாநகரெய்தினாற்சாயைபோமுரவோய்
அந்தநீதியேசெய்துமென்றநுமனையழைத்திட்
டெந்தநாதனையிமைப்பினிற்கொடுவரவென்றான்.

வேறு.

அந்தவேலைமுன்னையனளித்தருள்
இந்தமாநிலத்தியாவருமின்புறக்
கந்தமேவியகங்கையினோர்சிலை
தந்துகாணெனமாருதிதாவினான்.

வேறு.

போதியென்றவற்போக்கிபிராமனுமந்த
மாதுசீதையுமைந்தனுமிலக்குவன்றானும்
தீதில்தீர்த்தங்களின்புறயாவையுமாடி
யாதிநாதனுமிருந்தனனமரர்கள்வியப்ப.

(தொடரும்.)

N. Kanakarajan.